

HISTORY OF EUROPE FROM 1789 TO 1945 C.E

Subject Code: 18K4H08

பிரெஞ்சுப் புரட்சி

(The French Revolution – 1789)

1789ல் ஏற்பட்ட பிரெஞ்சுப் புரட்சி உலக வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகும். மன்னர்களின் எதேச்சதிகார ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து மக்களால் உருவாக்கப்படும் ஆட்சி அமைவதற்கு வழிவகுத்தது. மக்களாட்சி சகாப்தத்தின் ஆரம்பம்தான் பிரஞ்சு புரட்சி! அரசியல் புரட்சியாக ஆரம்பித்து, பின்னர் இது ஒரு சமுதாயப் புரட்சியாக உருவெடுத்தது. ஐரோப்பாவின் வாழ்க்கை முறையில் புதிய, குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. சுதந்திரம் சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' என்ற மூன்று கொள்கைகளை உலகிற்கு அளித்தது. இப்புரட்சியின் இறுதியில் பிரான்சில் நெப்போலியனின் வல்லாட்சி ஏற்பட்ட போதிலும் முடிவாக புரட்சிக் கருத்துக்களே வெற்றியடைந்தன. இப்புரட்சிக் கருத்துக்கள் அடுத்த ஒரு நூற்றாண்டின் உலக அரசியலில் பெரும் மாறுதல்களையும், சிறப்பான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஏற்படக் காரணங்கள்:

1 சமுதாயக் காரணங்கள்: (Sociel Causes)

a) பிரபுக்களும் மதகுருமார்களும் அனுபவித்து வந்த சிறப்புச் சகைகள்:

பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஏற்பட முக்கியக் காரணமாக விளங்கியது பிரெஞ்சு சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வே ஆகும். பிரெஞ்சு சமுதாயம், 'சலுகை பெற்ற பிரிவினர் மத்தியதரக் குடும்பத்தினரும், ஏயழை தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளுமே சலுகை பெறாதவர்கள். பிரான்சின் மக்கள் தொகையில் இரண்டு சதவீதமே உள்ள பிரபுக்களும், குருமார்களும் நாட்டின் வளமான நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி நிலப்பகுதிக்கு உரிமையாளர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் சமூகத்தில் சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் எல்லாச் சலுகை களையும், உரிமைகளையும் அனுபவித்து வந்தனர்.

பிரபுக்கள் பாமர மக்களுடன் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தனர். அரசாங்கத்திலும், படையிலும், திருச்சபையிலும் உயர்பதவி இவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. கோவில்களிலும் தியேட்டர்களிலும் தனி இடம் இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. தங்கள் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு பெருந்தொகையைக் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து பெற்றனர். இவர்களது கொடுங்கோன்மை ஆட்சி கிராமங்களில் தலை விரித்தாடியது. வேட்டையாடுதலிலும், சூதாட்டங்களிலும் ஈடுபட்டனர். பாமர மக்களின் நிலைப்பற்றி இவர்கள் கவலைப்படவே இல்லை .

b) குடியானவர்களின் தாழ்வான நிலை:

பிரெஞ்சு சமுதாயத்தின் மூன்றாவது பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் ஏழைக் குடியானவர்கள் ஆவர். இந்த நடுத்தர வகுப்பில் இவர்கள் தவிர வியாபாரிகள், தொழிலதிபர்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆகியோர்களும் இருந்தனர். இந்த மூன்றாவது பிரிவில் பல வகுப்பினர் இருந்தாலும், அவர்கள் அனுபவித்து வந்த இன்னல்கள் பொதுவாகவேயிருந்தது. சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருந்த குடியானவர்கள், தொழிலாளர் களின் நிலை மிக

மோசமாக இருந்தது. பிரபுக்களும், குருமார்களும் அனுபவித்து வந்த உரிமைகள் இவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. ஒரு ஏழைக் குடியானவன் தன் வருமானத்தில் பாதிக்கு மேல் வரியாகச் செலுத்த வேண்டியதிருந்தது. டைத் (Tithe) என்ற திருச்சபை வரியும், டெய்லி (Taile) என்ற அரசனுக்குச் செலுத்தும் நிலவரியும், விங்டைம் (Vingtieme) என்ற வருமான வரியும், காபெல்லி (Cabelle) என்ற உப்புவரியும் பாமர மக்கள் செலுத்த வேண்டியதிருந்தது. கார்வி (Corvee) என்ற கட்டாய வேலையும் குடியானவர்கள் செய்ய வேண்டியதிருந்தது. இவ்வாறு பொது மக்கள் வரிச்சுமையினால் பெரும் அல்லல்பட்டனர்.

2. அரசியல் காரணங்கள்: (Political causes)

பிரெஞ்சு மன்னர்களின் எதேச்சதிகாரத்தன்மை:

ஐரோப்பாவிலேயே பிரெஞ்சு அரசர்கள் தான் எதேச்சதிகாரத்தின் உச்ச எல்லையில் இருந்தார்கள். அவர்கள், தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாட்டின்படி ஆட்சி புரிந்தார்கள். பூர்பான் வம்சத்தைச் சார்ந்த 14-ம் லூயி மன்னர் காலத்திலிருந்தே நாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்படைய ஆரம்பித்தனர். இதற்குக்காரணம், 14-ம் லூயி பல போர்களில் ஈடுபட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை சீர்குலைத்தார். 'நானே நாடு' என்று கூறிக்கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட சபைகளை ஒழித்தார். சட்டம் இயற்றுதல், வரி விதித்தல், நீதி வழங்குதல், அதிகாரிகளை நியமித்தல் ஆகிய அனைத்து அதிகாரங்களும் அரசன் கையிலேயே இருந்தது. 1614-ம் வருடத்திற்கு பிறகு 'ஸ்டேட் ஜெனரல்' (States General) என்ற பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றம் கூட்டப்படவே இல்லை. அரசனால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் மூலமே ஆட்சி நடந்தது. 14-ம் லூயி மன்னருக்குப்பின் பதவியேற்ற 15-ம் லூயியினாலும் நிலைமையைச் சீர்படுத்த முடியவில்லை. இவரும் திறமையற்றவர், ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். இவர் தனது ஆசை நாயகிகளான மேடம் -டி - பாம்பூர், மேடம் -டு - பாரி ஆகியோரின் சொற்கேட்டு ஆட்சி நடத்தினார். மக்களின் தேவைகளைப் பற்றி அரசனோ அதிகாரிகளோ கவலைப்படவில்லை .

b) மேரி அன்டாய்னட் (Mary Antoinette):

16-ம் லூயின் அழகான மனைவி அன்டாய்னட் நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை தன்கையில் எடுத்துக் கொண்டு, தன் விருப்பப்படி ஆட்சி புரியலானாள். ஆஸ்திரிய நாட்டுப் பேரரசி மரியதரசாவின் மகளான மேரி அன்டாய்னட் ஒரு பேரழகி. ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழ அரசு பணத்தைச் செலவு செய்தாள். அரசு குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த காரணத்தினால் ஏழை மக்களின் இன்னல்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உதாரணமாக சாப்பாட்டிற்கு ரொட்டி கூட கிடைக்காமல் மக்கள் அரண்மனை முன்பு கூடி கோஷமிட்ட போது, 'ரொட்டி கிடைக்காவிட்டால் கேக் வாங்கி சாப்பிடுவது தானே' என்று கூறினாராம் அன்டாய்னட் (If they don't have bread let them eat cake). மக்களால் 'பற்றாக்குறை அரசி' (Madam deficit) என்று பட்டம் சூட்டப்பட்டாள். ஏழாண்டுப் போரில் பிரான்ஸ் தோற்றுக் கேவலப்பட்டதற்கு இவளே காரணம். அரண்மனை விவகாரங்களில் தன்னை ஆதரித்தவர்கட்கே உயர்பதவி வழங்கினாள். தன்னை எதிர்த்தவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை... இதனால் நிர்வாகம் சீர்கேடடைந்தது. பிரான்சை இழிநிலைக்கு கொண்டு வந்த இவளை மக்கள் வெறுத்தனர். எனவே புரட்சி ஏற்பட முக்கியக் காரணங்களில் ஒன்றாக மேரி அன்டாய்னட்டைக் கருதலாம்.

c) சீர்கெட்ட நிர்வாகம்:

ஊழல்களை எடுத்துக் கூறியவர்கள் விசாரணையின்றி சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். தனக்குப் பிடிக்காத யாரையும் அரசன் எவ்விதக் காரணமும் கூறாமல், விசாரணையும் இல்லாமல் "Letter-de Cachet" என்ற அரசனின் முத்திரையிடப்பட்ட வாரண்டுகள் மூலம் கைது செய்து சிறையிலடைக்க முடியும். இந்த வாரண்டுகளை அரசனிடமிருந்து பிரபுக்கள் பெற்றுக்கொண்டு தங்களை எதிர்த்த மக்களைச் சிறையி அடைத்தனர். சித்திரவதை செய்தனர். இவ்வாறு நாட்டு நிர்வாகம் சீர்கேடு அடைந்து காணப்பட்டது. இது புரட்சி ஏற்படக் காரணமானது.

குழப்பமான நீதித்துறை:

பிரான்ஸ் நாட்டின் சட்டம் மற்றும் நீதிமுறைகள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தின. பிரான்ஸ் முழுவதிற்குமான ஒரே மாதிரியான சட்ட அமைப்பு இல்லை. அரசன் தீர்மானித்தவை எல்லாம் சட்டங்களாக அமுல் செய்யப்பட்டன. நாட்டில் முரண்பாட்டுடன் கூடிய சுமார் 285 வகையான சட்டத் தொகுப்புகள் காணப்பட்டன. எனவேதான் ஒரு சாதாரணக் குற்றத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றம் சாதாரணத் தண்டனையும், பிரிதொரு நீதிமன்றம் பத்து ஆண்டு சிறைத்தண்டனையும் வழங்கும் அவலநிலை காணப்பட்டது. மேலும் சட்டங்கள் இலத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்ததால், மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை . பிரபுக்களில் சிலர் ஆயுள் முழுவதும் நீதிபதிகளாக இருந்தனர். வழக்கை விசாரணை செய்யும் முறை இல்லை. சித்திரவதை சர்வ சாதாரணமாக இருந்தது. மரணதண்டனை கொடுமான முறையில் நிறைவேற்றப் பட்டது.

3. பிரெஞ்சு நாட்டுத் தத்துவ ஞானிகளின் பங்கு : (French Philosophers)

18-ம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் அறிவு வளர்ச்சி இயக்கத்தின் (Enlightenment) பிறப்பிடமாக விளங்கியது. இந்த அறிவு வளர்ச்சியின் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட சிந்தனையாளர்களும், தத்துவஞானிகளும் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அப்போது நிலவிவந்த அரசியல், சமூக, சமய அமைப்புகளை ஆராய்ந்து விமர்சிக்க ஆரம்பித்தனர். அவற்றில் மலிந்து கிடந்த குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை அகற்ற வேண்டியதின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினர். வல்லாட்சி முறையில் நியாயமில்லையென்றும் சித்திரவதை செய்தல், அடிமை முறை போன்ற சீர்கேடுகளை களைய வேண்டுமென்றும், மதத்தில் மலிந்து கிடந்த ஊழல்களையும் திருச்சபையின் தவறான போக்கையும் மாற்ற வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினர். .

a) வால்டர் (Voltaire-1694-1778):

இவரது இயற்பெயர் பிராங்காய் மரியா அரோட் (Francois Maria Arouet) என்பதாகும். ஆனால் தன்னை வால்டர் என்று அழைத்துக் கொண்டார். இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர், தத்துவஞானி கட்டுரைகள் கவிதைகள், நாவல்கள் முதலியவற்றை எழுதி அதன்மூலம் நாட்டின் பழைய அமைப்பின் (Ancient regime) தூண்களாக விளங்கிய எல்லா நிறுவனங்களையும் கடுமையாகத் தாக்கினார். இவர் எழுதிய நூல்களுள் மிகச்சிறந்தவை, '14-ம் லூயியின் காலம்' Age of Louis XIV, தத்துவ அகராதி, (Philosophical Dictionary), கேன்டிட் (Candid 1758 போன்றவையாகும். இவரது நூல்கள் அழியாப் புகழ் பெற்றவை.

மாண்டஸ்க்யூ (Baron de Montesquieu-1689-1755):

- பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு முன்னோடியாக இருந்த அறிவுப் புரட்சியை உருவாக்கியவர்களில் மாண்டஸ்க்யூவும் ஒருவர். இவர் ஒரு திறமைவாய்ந்த பிரெஞ்சு

வழக்கறிஞர். சட்டத்தின் மேன்மையை நன்கு உணர்ந்தவர். இவர் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று அங்கு நிலவிய, சதந்திரத்தையும், சமத்துவத்தையும், அரசியலமைப்பையும் கண்டு - சர்ந்தார். தனது கருத்துக்களை எல்லாம் தொகுத்து 'சட்டத்தின் கருப்பொருள்' (Spirit of laws) என்ற புத்தகத்தில் எழுதி 1748-ல் வெளியிட்டார். இப்புத்தகம் மக்களால் அதிகமாக விரும்பிப் படிக்கப்பட்டன. வெளியிட்ட 18 மாதங்களில் 22 பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்டன என்றால் அதன் பெருமை புலப்படும்.

c) ரூசோ (Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778):

பிரெஞ்சுத் தத்துவ ஞானிகளிலேயே மிகவும் சிறந்தவரும், தீவிரவாதியாகவும் விளங்கியவர் ஜீன் ஜேக்கஸ் ரூசோ ஆவார். இவரது கருத்துக்களை சாதாரண மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும், அவர்களின் சிந்தனைகளை பெரிதும் தூண்டியது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியைப் பொருத்தவரையில் ரூசோவின் கருத்துக்கள் வலிமை பெருந்தியவையாகக் காணப்பட்டன. இவர் எழுதிய நூல்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றது 'சமூக ஒப்பந்தம்' (Social contract) என்ற நூலாகும். இது 1762-ல் வெளியிடப்பட்டது. இப்புத்தகம் புரட்சிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்ததால் பாரிசு பாராளுமன்றம் இதனைத் தடை செய்தது. ரூசோ சுவிட்சர்லாந்து ஓடிவிட்டார்.

புரட்சியாளர்களின் வேத நூல் என்று கருதப்படும் 'சமூக ஒப்பந்தம்' என்ற நூலில்தான் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குத் தத்துவ அடிப்படையை அளித்த ரூசோவின் முக்கியக் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

a) டர்காட் (Turgot-1774 - 1776):

நாட்டில் நிலவிய பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்க்க டர்காட் என்ற நிதியமைச்சரை நியமித்தார் 16-ம் லூயி. இவர் நிதியமைச்சராகப் பதவி ஏற்கு முன்பு லிமாஜஸ் (Limoges) என்ற மாநிலத்தில் நிலச்சீர் திருத்தங்களைச் செய்து புகழ் பெற்றிருந்தார். இவர் பிரான்சில் சலுகை பெற்ற வகுப்பினர் அனுபவித்து வந்த தனி உரிமைகளை ரத்து செய்யவும், வரிப்பளுவை எல்லாப் பிரிவினருக்கும் சமமாகப் பங்கிடவும், தடையிலா வாணிபத்தை மேற்கொள்ளவும் நடவடிக்கை எடுத்தார்..

b) நெக்கர் (Necker-1776-81)

டர்காட்டுக்குப்பின் நெக்கர் என்பவரை நிதியமைச்சராக நியமித்தார் 16-ம் லூயி. இவர் ஜெனிவாவைச் சார்ந்த ஒரு வங்கியாளர், சிறந்த நிதிநிபுணர். இவர் சிக்கன முறையாலும், திறமையுடனும் கடன் பெறுதலையும், நாட்டின் வரவு செலவுகளைச் சரிக்கட்டு தலையும் ஓரளவு சரி செய்தார். 1777-79க்குள் சுமார் 500 பதவிகளை ஒழித்தார். பிரான்ஸ் நாட்டின் வரலாற்றிலேயே முதல் முறையாக நாட்டின் வரவும் செலவும் வெளியிடப்பட்டது. வாணிபம், மற்றும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு காகித நாணயத்தை அதிகமாக வெளியிட்டார்.

கலோன் (Calonne-1781-1787):

16-ம் லூயியால் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட கலோன் என்பவர் இரமையற்றவர். அரசுடன் ஒத்துப்போனால்தான் பதவியில் நீடிக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அரசியின் கையாளாக செயல்பட்டார். இவரது லட்சியமே, "அதிகச் செலவு செய்வது, அதற்காக அதிகமாகக் கடன் வாங்குவது" ஆகும். இவரது கட்டுப்பாடு இல்லாத செலவுகளால் 1786-ல் மட்டும் 100 மில்லியன் லயர் (Lire) பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. மூன்று வருடங்களில் 487

மில்லியன் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. ஆனால் நாட்டில் உள்ள நிதி நிலைமையை சரசரிடமோ, அரசவையிடமோ கூறாது மறைத்து விட்டார். 1786-ல் நிலைமை மோசமடைந்ததால் மன்னரிடம் தெரிவித்த போது இதற்கு முந்தய மந்திரிகளின் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளலாம் என்று ஆலோசனை கூறினார் மன்னர். அரசநிலம் உட்பட எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்கவும், தடையிலா வியாபாரத்தை நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்தார். ஆனால் சலுகை பெற்ற விரிவினர் இதனை எதிர்த்ததால் இவரும் 1787-ல் பதவி விலக நேரிட்டது.

பிரைன் (Cardinal de Brienne -1787):

கலோன் டிஸ்மிஸ் பண்ணப்பட்ட பின் பிரைன் நியமிக்கப் பட்டார். ஆனால் Council of Notables என்ற அமைப்பின் எதிர்ப்பால் சாதிருத்தங்களை மேற் கொள்ள இயலவில்லை . எனவே 16-ம் லூயியின் ஆலோசனையின்படி Council of Notables கலைக்கப்பட்டது. சமயத்தில்தான் லபாயட் என்பவர் முப்பேராயத்தைக் (States general) கட்டும்படி அரசருக்கு ஆலோசனை கூறினார். அதற்குத்தான் திருத்தங்களை செய்யவும், வரிவிதிக்கவும் உரிமை உண்டு என்று கூறினார். இது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலோசனையாகும்.

உடனடிக்காரணம் : ஸ்டேட்ஸ் ஜெனரல் கூட்டப்படுதல் மே 1-1789

நெருக்கடியான நிதி நிலையைச் சமாளிக்க 16-ம் லூயி புதிய வரிகள் விதித்து ஆணைகளை வெளியிட்டார். ஆனால் அரசனின் ஆணைகள் பார்லிமெண்டால் (Parliament) பதிவு செய்யப்பட்டாலொழிய சட்டங்களாகக் கருதப்படமாட்டாது. பார்லிமெண்டுகள் என்பது பிரான்சில் செயல்பட்டு வந்த நீதிமன்றங்களாகும். இவை வெறும் நீதிமன்றங்களாக மட்டுமின்றி அரசனால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளை ஏற்கவோ, மறுக்கவோ செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தன. பாரிசு பார்லிமெண்டு 16-ம் லூயியின் சமமான வரிவிதிப்பை ஏற்க மறுத்தது. நிரந்தரச் சீர்திருத்தம் செய்யும் உரிமை முப்பேராயத்திற்கே (States general) உண்டு என்று 1787, ஜூலை 27-ல் எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித்தது.

புரட்சியின் போக்கு (புரட்சியின் போது அரசியலமைப்பு சோதனைகள் Constitutional experiments):

. தேசிய சட்டமன்றம் (National assembly) ஜூன் 17, 1789:

இதற்கிடையில் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகட்கு ஆதரவாக அநேக குருமார்களும், சில பிரபுக்களும் சேர்ந்து கொண்டனர். பொதுமக்களின் விகச்சிறந்த பேச்சுவன்மையுடையவரும், உறுதியான அரசியல் காதியமான மிராபோ (Mirabeau) என்பவர் மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி அரசரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். இவர் உயர்குடியில் பிறந்தவராயினும் மக்கள் பக்கம் சேர்ந்திருந்தார். தங்கள் கோரிக்கைக்கு அரசன் இணங்க மறுத்து வந்தாலும் ஐந்து வாரங்கள் தொடர்ந்து கூடிக்கொண்டேயிருந்தனர். ஊக்கமடைந்த பிரதிநிதிகள் ஜூன் 17-ம் தேதி தங்கள் மன்றத்தை 'தேசிய சட்டமன்றம்' என்று அறிவித்தார்கள். தேசிய சட்டமன்றத்தினால் இயற்றப்படும் --- களைத் தடை செய்யவும், அதன் சம்மதம் இல்லாமல் மக்கள் மீது வரி விதிக்கவும் மன்னருக்கு உரிமை இல்லை என்றனர். 2. டென்னிஸ் மைதான உறுதிமொழி (Tennis court oath -ஜூன் - 1700

அதிருப்தி அடைந்த மன்னர் தேசிய சட்டமன்றத்தைக் கலைக்க முயற்சித்தார். 1789, ஜூன் 20-ல் தேசிய சட்டமன்றம் கூடியிருந்த மண்டபத்தைப் பூட்டி, வெளியே ஆயுதம் தாங்கிய போர்வீரர்கள் நிரந்தப்பட்டனர். எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெர்செய்ல்ஸ் மாளிகை அருகிலுள்ள டென்னிஸ் மைதானத்தில் கூடினர். 'பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் வரை கலைந்து செல்லப் போவதில்லை' என்று உறுதி மொழி எடுத்தனர். இதற்கு டென்னிஸ் மைதான உறுதிமொழி' என்று பெயர். மக்களின் விருப்பத்திற் சேங்க அவர்கள் அங்கு இருந்ததால், 'துப்பாக்கி முனையைத் தவிர வேறு எந்த சக்தியாலும் அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்ற முடியாது' -று மிராபோ கூறினார். எனவே மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு சிங்கினார் மன்னர். ஸ்டேட்ஸ் ஜெனரலின் மூன்று பிரிவினரும் சேர்ந்து அமரும்படி ஜூன் 27-ல் ஆணையிட்டார். பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு புதிய அரசியலமைப்பு இயற்றும் பணியை தேசிய சட்ட சபை 1789 ஜூலை 6-ல் பேர்கொண்டது.

பாஸ்டைல் சிறைச்சாலையின் வீழ்ச்சி (Fall of Bastille ஜூலை 14, 1789):

சினம் கொண்ட நடுத்தர வகுப்பினர் பட்டினியால் வாடிய குடியானவர்கள், ஏழைத் தொழிலாளிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட எட்டாயிரம் பேர் கொண்ட வெறிபிடித்த கும்பல் ஒன்று பாரிசில் கலகம் செய்ய ஆரம்பித்தது. 1789 ஜூலை 14-ல் அரசனின் கொடுங்கோன்மையின் சின்னமாக விளங்கிய பாஸ்டைல் சிறைச்சாலை தகர்த்தெறியப்பட்டது. அங்கு சேமித்து வைக்கப் பட்டிருந்த போர்க் கருவிகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். 'வீழ்ந்தது பாஸ்டைல் சிறைச்சாலை அல்ல, பூர்பான் வல்லாட்சியே' என்று மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

100 அடி உயரம், 30 அடி கனமுடைய சுவர்களையும், எட்டு பெரிய பாதுகாப்புக் கோபுரங்களையும், வெளிப்பக்கம் 70 அடி அகலமான அகழியையும் உடைய பாஸ்டைல் சிறைச்சாலையின் வீழ்ச்சி அரசியல் ரீதியாக பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் முதல் முக்கிய சம்பவமாகத் திகழ்கிறது. மக்களின் உரிமைகளின் வெற்றியாகத் திகழ்கிறது. கொடுங் அரசனும் அரசியும் தப்பி ஓடுதல் (ஜூன் 20, 1791):

இந்தப் புதிய அரசியலமைப்பையும் சீர்திருத்தங்களையும் 16-ம் லூயி வெறுத்தார். மேலும் பாரிசில் அவருடைய நிலை வரவரக் கடினமாகிக் கொண்டிருந்தது. மேடைப் பேச்சாளர்களும், பத்திரிகை களும் அரசனின் எண்ணங்களைப்பற்றி ஐயுற்றன. புரட்சியின் பகைவர் என்று தூற்றினர். பதவி, சொத்துக்களை இழந்த பிரபுக்கள் உயிர் பிழைக்க நாட்டைவிட்டே ஓடினர். இப்படி ஓடிப்போன பிரபுக்களுக்கு எமிக்ரி 1 (Emigres) என்று பெயர். நிலைமை பரிதாபகரமானதாகவே தானும் நாட்டைவிட்டு ஓடத் திட்டம் தீட்டினார் 16-ம் லூயி. 1791 ஜூன் 20-ம் தேதி இரவு பாரிசு நகரிலிருந்து வேலைக்காரன் போல மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு தன் மனைவி மக்களுடன் தப்பி ஓடினார். ஆனால் பிரான்சின் எல்லையைக் கடக்க 21 மைல் இருக்கும் போது வாரன்னீஸ் (Varennes) என்ற இடத்தில் மக்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு பாரிசுக்கு மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டார். இந்த நிகழ்ச்சியினால் அரசனின் செல்வாக்கு அடியோடு குலைந்தது. 'வெளிநாட்டுக்குத் தப்பிச்சென்று, நாட்டை விட்டு ஓடிப்போன பிரபுக்களையும் ஐரோப்பிய மன்னர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு பிரான்சின் மீது படையெடுக்கத் திட்டமிட்டார் 16-ம் லூயி' என்ற வதந்தி பரவியது. எனவே மக்கள் அரசனை ஒரு தேசத் துரோகியாகவே கருத ஆரம்பித்தனர். அவருக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த அரச மரியாதைகள் நிறுத்தப்பட்டன. 1791 - செப்டம்பர் மாதம் புதிய அரசியலமைப்பை மன்னர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சட்டமன்றம்: அக். 1791 முதல் ஆகஸ்ட் 1792 வரை (Legislative Assembly)

அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் பணி முடிவடைந்தவுடன் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை கலைந்தது. புதிய அரசியலமைப்பின்படி புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் 1791-அக். முதல் நாள் கூடியது. அதில் 750 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். உறுப்பினர்கள் இளைஞர்களாகவும், அரசியல் அனுபவமில்லாதவர்களாகவும் இருந்தனர். - இம்மன்றத்தில் கீழ்க்கண்ட முக்கியமான மூன்று பிரிவினர் - காணப்பட்டனர். |

கிராண்டியர்கள் (Girondists):

இவர்கள் பிரான்சின் தென்மேற்கிலுள்ள 'கிராண்டி' என்ற மாவட்டத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள். எனவே - கிராண்டியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் நல்ல வசதி படைத்தவர்கள். படிப்பாளிகள், பகுத்தறிவாதிகள், அதிக அளவு உறுப்பினர்களை உடையவர்கள். இவர்கள் முடியாட்சியை அழித்துக்கட்ட விரும்பினாலும் அதனைச் சட்டப்பூர்வமாகவே செய்ய நம்பினர். இவர்கள் தீவிரவாதிகள் அல்ல, மிதவாதிகள். ஐரோப்பிய கெளுடன் போர் புரிந்து புரட்சிக் கருத்துக்களைப் பரப்ப விரும்பினர். குடியாட்சியை நிறுவ விருப்பம் கொண்டனர்.

ஜேக்கப்பியர்கள் (Jacobins):

இவர்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தீவிரவாதிகள். பாரிசு நகரிலுள்ள கேக் (St. Jacques) மடாலயத்தில் தங்கள் அலுவலகத்தை நிறுவி கந்ததால் ஜேக்கப்பியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இதன் உறுப்பினர்கள் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரத்தப் புரட்சி கோதாவது முடியாட்சியை ஒழித்துக்கட்ட விரும்பினர். ரோபஸ்பியர், பாட்டன், தூயஜஸ்ட் ஆகியோர் இவர்களின் முக்கியத் தலைவர்கள் பொதுவாக ஜேக்கப்பியர்கள் அரசியலில் நாணயமும், நல்லெண்ணமும் வேலாதவர்கள். சிலர் படிப்பற்றவர்கள். பழி பாவங்கட்கு கான்சாதவர்கள். ஜேக்கப்பியர்கள் நாடு முழுவதும் தங்கள் கட்சியின் வயினை அமைத்துக் கொண்டார்கள்.

புதிய சட்டமன்றம் கூடியவுடன், பிரான்சில் புரட்சி தோட கியதும், புரட்சிக்குப் பயந்தும், புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தும் நாட்டை விட்டு ஓடிய பிரபுக்கள், குருமார்களின் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில் ரொன்சை விட்டு வெளியேறிய இவர்கள் எல்லைக்கப்பாலிருந்த மரேஸ், மெயின்ஸ் (Trevés, Mainz) ஆகிய பகுதிகளில் குடி புகுந்தனர். அங்கிருந்து கொண்டு பிரெஞ்சுப் புரட்சியை நசுக்கவும், பிரான்சின் காரங்களில் தலையிடவும் வெளிப்படையாகப் படைகளைத் திரட்டி பரசி அளித்து வந்தார்கள்

புரட்சிப் போர்கள் (Revolutionary Wars):

ஓடிப்போனபிரபுக்கள், குருமார்களின் ஆதரவுடன் மேரி அன்டாய்ன்ட்டின் சகோதரரான ஆஸ்திரியப் பேரரசர் 2-ம் லியோ போல்டும், 16-ம் லூயியின் தம்பியான கவுண்ட்-டி-அர்டாய்ஸ் (Count-de-Artois) என்ற 18-ம் லூயியும் புரட்சியை நசுக்கவும், பிரான்சில் முடியாட்சியை மீண்டும் நிலைநாட்டவும் படை திரட்டினர். 1791 ஜூலை 6-ம்தேதி 'பதுவா பிரகடனம்' ஒன்றை வெளியிட்டு அதன் படி எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளையும் ஒன்று திரட்டினர். மேரி அன்டாய்ன்ட்டின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க ஆஸ்திரிய அரசர் 2-ம் பிரடரிக் வில்லியமும் சேர்ந்து 1791 ஆகஸ்ட் 22-ல் 'பில்னிட்ஸ் பிரகடனம்' (Declaration of Pillnitz) ஒன்றை வெளியிட்டனர். அரசனும், அரசியும் மரியாதையாக நடத்தப்படா விட்டால் பிரான்ஸ் மீது படையெடுத்து, அந்த

நாடு தண்டிக்கப்படும்' என்று அந்த அறிக்கை எச்சரித்தது. இதற்கு ஆதரவாக ரஷ்யா, ஸ்பெயின், ஸ்வீடன் ஆகிய நாடுகளும் சேர்ந்து கொண்டன. பிரஷ்ய, ஆஸ்திரியக் கூட்டுப்படை ஒன்று பிரன்ஸ்விக் பிரபு (Duke of Brunswick) தலைமையில் பிரான்சுக்குள் நுழைந்தது. எனவே சட்டமன்றம். 1792 ஏப்ரல் 20-ல் போர்ப் பிரகடனம் செய்தது. இவ்வாறு பிரான்சில் அந்நியர் தலையீடு காரணமாகப் புரட்சியில் வன்முறை தலை தூக்கியது.

செப்டம்பர் படுகொலைகள் (September massacres, 1792செப்): |

. 1762- ஆகஸ்ட் 10-ல் புரட்சிக்காரர்கள் அரண்மனையைத் தாக்கினார்கள். அங்கிருந்த தாக்குதல் நடைபெறும் முன்னரே அரசனும் அரசியும் சட்டசபை கூடும் ஒரு பெரிய அறையில் அடைக்கலம் புகுந்தனர்.

வெற்றிபெற்ற கலகக்காரர்கள், சட்டமன்றக் கட்டிடத்தை நாகையிட்டு அரசன் பதவி துறக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். அதனை மறுக்க முடியாத 16-ம் லூயி முடிதுறத்தலுக்குச் சம்மதித்தார். பெரும் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, புதிய அரசியலமைப்பை இயற்ற தேசியக் கன்வென்ஷன்' அமைக்கப்பட்டது. இப்போது புரட்சியின் தலைமை நடுத்தர மக்களிடமிருந்து தீவிரவாதிகளின் கைக்கு மாறியது. -சிலுள்ள கம்யூன்' கலைக்கப்பட்டு ஜேக்கபியர்களின் தலைமையில் ட்ரிக்கம்பூன் அமைக்கப் பட்டது. கம்யூனில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த ஜேக்கபியர்கள், தங்களால் துரோகிகள் என்று கருதப்பட்ட பேரை 1792- செப்டம்பர் மாதம் பிடித்து தெருக்களில் வைத்து குத்தி படுகொலை செய்தனர். இப்படுகொலை ஐந்து நாள் நீடித்தது. இப்படுகொலை திட்டமிட்டும், ஒழுங்காகவும் நடத்தப்பட்டது. இதற்குச் செப்டம்பர் படுகொலைகள்' என்று பெயர். துரோகிகளை ஒழித்துக் கடியபின் புதிய புரட்சிப் படை ஒன்று அந்நியர்களை எதிர்க்கப் புறப்பட்டது

வால்மி சண்டை (Battle of Valmy); செப் 19,1792.

பிரன்ஸ்விக், பிரபுவின் தலைமையில் பிரான்சினுள் நுழைந்த சந்திப்படையினர் எல்லைப்பறத்திலிருந்த பல நகரங்களைத் தங்கள் வசப்படுத்தினர். எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி ஆர்கோன்ஸ் (Argonnes) சாறுகளை அடைந்தார்கள். அங்குதான் டூமோரிஸ் (Domouriz) என்பவரின் தலைமையில் பிரெஞ்சுப்படை ஒன்று நிறுத்திவைக்கப் பாருந்தது. பிரான்சின் வடகிழக்கிலிருந்த 'வால்மி' என்ற இடத்தில் --செப். 19-ல் சண்டை நடந்தது. இப்போரில் பிரெஞ்சுப்படைகள் வெற்றி பெற்றன. கூட்டுப்படை பின் வாங்கியது. இந்த வால்மி வெற்றி ஆபத்தான கட்டத்திலிருந்த பிரான்சைக் காப்பாற்றியது. அந்நியத் நகலயீடு ஒடுக்கப்பட்டது. இது புரட்சியாளர்கட்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும். வால்மிச் சண்டை மிகச் சிறியதானாலும் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதாகும். புரட்சிப்படைகளுக்கு முதலில் செண்டை நம்பிக்கையூட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல் வரிசையான பல சாதுவ வெற்றிகளுக்கு ஒரு தொடக்கமாகவும் அமைந்தது.

தேசியக் கன்வென்ஷன் (National Convention) Sep. 1792.

புதிய அரசியலமைப்பின்படி வயது வந்த ஆண்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 749 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேசியக் கன்வென்ஷன் (or) தேசியப் பேரவை 1792 செப். 20-ல் கூடியது. இதில் தீவிரவாதிகளே பெரும்பான்மை பெற்றிருந்தனர். அரசனின் தலைவிதியை

நிர்ணயம் செய்வது அந்நியர்கள் படையெடுப்பிலிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுவது, உள் நாட்டுக் குழப்பங்கட்கு முடிவுகட்டப்பட்டது.

பயங்கர ஆட்சி (Reign of Terror): 1793 ஜனவரி முதல் 1794 ஜூலை

பிரான்சில் 1793, 1794-ம் வருடங்களில் தேசியக் கன்வென்ஷன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்குப் பயங்கர ஆட்சி என்று பெயர். - பயங்கர ஆட்சி ஏற்படக் காரணங்கள்:

a) 16-ம் லூயியின் படுகொலை ஐரோப்பிய அரசுகளை பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. புரட்சியை எப்படியாவது ஒடுக்கி விட வேண்டு மென்று ஐரோப்பிய அரசுகள் தீர்மானித்தன. புரட்சிக்கருத்துக்கள் ஐரோப்பாவில் பரவி விடாமல் தடுக்கவும், பிரான்சில் மீண்டும் முடியாட்சியை ஏற்படுத்தவும், பிரான்சுக்கு எதிராக ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து, பிரஷ்யா, ஸ்பெயின், ஹாலந்து, சார்டீனியா ஆகிய நாடுகள் சேர்ந்து முதல் கூட்டணியை ஏற்படுத்தின.

b) பிரான்சின் தென்கரையிலுள்ள டூலன் (Toulon) நகரை - ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றி அங்கு போட்டி அரசை நிறுவினர். பிரான்சின்

பகைவர்கள் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தார்கள். பிரெஞ்சுப்படைகள் = தோற்கடிக்கப்பட்டன. பிரான்சின் வீழ்ச்சி உடனடியாக ஏற்படும் போல்

தோன்றின.

c

- பொது பாதுகாப்புக் குழு (Committee of Public Safety):

ஜேக்கபியர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பயங்கர ஆட்சி 1793 ஜனவரி நு முதல் 1794 ஜூலை வரை நீடித்தது. இந்த ஆட்சியின் பொது நிர்வாகப் பொறுப்புகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்த 12 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 'பொதுப் பாதுகாப்புக் குழுவை' தேசியக் கன்வென்ஷன் ஏப்ரல் மாதம் அமைத்தது. இக்குழுவில் முதலில் டாண்டனும் பின்னர் ரோபஸ்பியரும் செல்வாக்குடையவர்களாக இருந்தனர். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அபாயங்களைச் சமாளிக்க கடும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க இச்சபைக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. இக்குழு எத்தகைய அதிகாரங்களையும் தள்ளி வைத்தது. எனினும் குறிப்பாக படைகளைத் திரட்டுவதிலும், போரை இயக்குவதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி இறுதியில் பிரான்சிற்குப் புகழைத் தரவல்ல வெற்றிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பெற்றது.

புரட்சி நீதிமன்றம் (Revolutionary Tribunal): 1793 மார்ச் 29

பொதுப் பாதுகாப்புக் குழுவிற்கு உதவி செய்வதற்காக "பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் குழு" (Committee of General Security) ஒன்றும், புரட்சி நீதிமன்றம் ஒன்றும் நிறுவப்பட்டன. அமைதியைப் பாதுகாத்து ஒழுங்கை நிலை நாட்ட வேண்டியது பாதுகாப்புக் குழுவின் பொறுப்பு. உள்நாட்டுக் கலகங்களை இரும்புக்கரம் கொண்டு நசுக்குவதும், ஜேக்கபியர்களின் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டுவதும், குடியரசின் விரோதிகள் என்று சந்தேகப்பட்டவர்களை விசாரித்துத் தண்டிப்பதும் புரட்சி நீதி மன்றத்தின் பொறுப்பாகும். இத்தகைய எதிரிகளை கைது செய்யவும், விசாரிக்கவும். அதிகாரம் வழங்கும் 'Law of Suspects' என்ற சட்டம் ஒன்று கன்வென்ஷனால் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

டைரக்டரி (Directory): (இயக்குநர் குழு 1795-99)

இதற்குப் பின் பிரான்ஸ் நாட்டின் நிர்வாகம் ஐந்து பேர் அடங்கிய இயக்குநர் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மேலும் பிரான்சின் கொள்கைகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக இரண்டு சட்டசபைகள் இருக்க வேண்டு மென்று ஏற்பாடாயிற்று. ஐநூறு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட Council of five hundred-ம், பழைய பிரிவினர்களைக் கொண்ட Council An cient ம் முறையே கீழ்சபையாகவும், மேல் சபையாகவும் செயல்பட்டன. இந்த இயக்குநர் குழு அரசாங்கத்தால் நாடு எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை. மேலும் இது பிறப்பித்த ஆணைகள் மக்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. இச்சமயத்தில் தான் நெப்போலியன் போனபார்ட் என்ற தளபதியின் புகழ் வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. நாட்டில் ஏற்பட்ட பல குழப்பங்களை நெப்போலியன் அடக்கினார். மக்கள் டைரக்டரிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு 1799-ல் டைரக்டரியைக் கவிழ்த்தார். காஞ்சுலேட் என்ற அரசாங்கத்தை அமைத்து அனைத்து அதிகாரங்களையும், தன் வசம் எடுத்துக் கொண்டார். பிரெஞ்சுப் புரட்சி முடிவடைந்தது. அதன்பின் 1821- வரை பிரான்சின் வரலாறு நெப்போலியன் வரலாறே ஆகும்.

பிரஞ்சு புரட்சியின் விளைவுகள் (முக்கியத்துவம்):

1. பிரெஞ்சுப் புரட்சி பிரான்ஸ் நாட்டு வரலாற்றில் மட்டுமல்லாது வைரலாற்றில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பிரான்சில் நான் Bourbon) மன்னராட்சி முடிவடைந்து குடியாட்சி முறை கட்டது. பிரெஞ்சு சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் பரந்தன நாடு முழுவதிலும் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரே மாதிரியான நிர்வாக முறையும், சட்ட திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்பட்டன.

= பிரெஞ்சுப் புரட்சி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற அரி அன்று கருத்துக்களை உலகிற்கு அளித்தது. இக்கருத்துக்கள் உலகத்தின் மற்ற நாடுகளில் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டன. அடுத்த ஒரு தாராண்டு காலத்தில் உலக அரசியல் விவகாரங்களில் இக்கருத்துக்களின் ஆதிக்க பே காணப்பட்டது. ஐரோப்பிய அரசியலில் புனிதக் கனககனாபின் பிற்காலத்தில் பல உலக நாடுகளில் மக்களாட்சி அறை தோன்றவும், தேசியம் வளரவும், அந்நியர் ஆட்சி ஒழிக்கப்படவும் கோட்பாடுகள் தூண்டுதலாக விளங்கின.

- புரட்சியின் போது வெளியிடப்பட்ட மனித உரிமை சரிகையின்படி தனிமனிதனின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டது. கட உரிமைகளின் முக்கியத்துவம் மக்களால் உணரப்பட்டது. மத வழிபாட்டுரிமை, பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, சொத்துரிமை, ஸ்தல ஆட்சி

காக்கும் உரிமை கிடைத்தது.

= 15-ம், 17-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாட்டின்படி இயங்கி வந்த வல்லாட்சி முறை அரசாங்கம் சர்ந்தது. மாறாக, மக்களின் செல்வாக்கு உயர்த்தப்பட்டு அரசியல் அப்புக்குட்பட்ட அரசாங்கம் அமைவதற்கு வழிவகுத்தது.

5. ஆட்சி செய்யும் பொறுப்பு மக்களுக்கே உண்டு என்ற உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. மக்களின் இறைமைத் தன்மை முக்கியத்துவம்

5. பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் தேசியம்' என்ற கருத்து நிலை நிறுத்தப்பட்டது. தேசிய உணர்வு ஐரோப்பிய அரசியலில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

1. மனிதாபிமானக் கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு பிரெஞ்சுப் கட்சி வழிவகுத்தது. சிறைச்சாலைச்சீர்திருத்தங்கள், சித்ரவதை ஒழிப்பு, மூல முறை ஒழிப்பு, மத சகிப்புத் தன்மை ஆகிய கருத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

பேராசயாயா மஜ. தாமராஜ் 8. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கொள்கைளை இப்புரட்சி வலியுறுத்தியது. நில உரிமை, படைமானியமுறை ஆகியவை ஒழிக்கப்பட்டது. ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமை பெற்றனர்.

9. பிரான்ஸ் நாட்டின் இலக்கியத் துறையில் மறுமலர்ச் ஏற்படவும் இப்புரட்சி வழிகோலியது. புரட்சிக் கருத்துக்களினால் தூண்டப்பட்டு பல இலக்கியங்கள் உருவாயின. புரட்சியின் பிரதிபலிப்புகள் அதில் காணப்பட்டன.

10. ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் அரசியல் தத்துவஞானிகளும், கவிஞர்களும் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் கருத்துக்களின் செல்வாக்கிற்குள்ளானார்கள். காண்ட், கதே, ஹம்போல்ட், ஷில்லர் (Kant, Goethe, Hamboldt, Shillor) Gultom ODIALOGO GT45GT/15(660 வேர்ட்ஸ்வொர்த், கோல்ரிட்ஜ், ஷெல்லி, கீட்ஸ் (Wordsworth, Coleridge Shelly, Keats) போன்ற ஆங்கிலக் கவிஞர்களும், தர்மஸ் பெயின் (Thomas Paine) என்ற அமெரிக்க அறிஞரும் புரட்சிக் கருத்துக்களின் செல்வாக்கிற்குள்ளானார்கள்.

11. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தூண்டுதலால் பிற நாடுகளிலும் புரட்சிக் கருத்துக்கள் பரவி முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்தில் 1832, 1867, 1884, 1911, 1918 ஆகிய வருடங்களில் இயற்றப்பட்ட சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பிரதி பலிப்புகளே ஆகும். அங்கே பிரபுக்கள் சபையின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டதும், பொதுமக்கள் சபை வலிமையடைந்ததும் புரட்சிக் கருத்துக்களின் தூண்டுதலேயாகும். ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், பனாமா, பெரு ஆகிய நாடுகளில் குடியாட்சிக் கருத்துக்கள் பரவின. மேலும் இப்புரட்சி இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் சுதந்திரத்திற்குத் தூண்டுதலாய் அமைந்தது.

12. ரஷ்யப் புரட்சி தோன்றும் வரை உலகின் பல்வேறு இடங்களில்; எழுந்த தேசிய இயக்கங்களும், விடுதலைப் போராட்டங்களும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்துதான் உள்ளூணர்வும், உத்வேகமும் பெற்றன! பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தன்மை (Nature of the French Revolution):

பிரான்சில் 1789 ஜூலை 14-ம் தேதி முதல் தொடங்கிய நிகழ்ச்சியை பிரெஞ்சுப்புரட்சி என்று அழைப்பதற்குப் பதிலாக, அதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஐரோப்பாவெங்கும் பரவிக் கொண்டிருந்த பெரும் புரட்சி இயக்கத்தின் ஒரு கட்டம் என்று கருதுவதே

நெப்போலியன் போனபார்ட் (NAPOLEON BONAPARTE 1769-1821)

'பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் குழந்தை' என்று அழைக்கப்படும் நெப்போலியன் போனபார்ட் மத்திய தரைக் கடலிலுள்ள கார்சிகா தீவில் பிறந்தார். இளமையிலேயே பேராற்றல் பெற்று விளங்கினார். துணிவு, தன்னம்பிக்கை, கற்பனைத்திறன், ஆற்றல் ஆண்மை, விரிந்த பொது நலன் ஆகியவற்றின் மொத்த உருவமாக விளங்கினார். பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டார். பிரெஞ்சு ராணுவத்தின் சாதாரண பீரங்கிப் படை வீரராகச் சேர்ந்த நெப்போலியன்

உலகம் போற்றும் சாதனைகளை உருவாக்கும் ஆற்றலை படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்டார். தனது

பேராற்றலின் விளைவாக பிரான்ஸ் நாட்டின் பேரரசராக உயர்ந்தார். போர் முறையில் அவர் காண்பித்த திறமையாலும், சுறுசுறுப்பாலும் ஐரோப்பாவில் தனது எதிரிகளை எல்லாம் முறியடித்தார். ஐரோப்பாவையே ஆட்டிப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவராக விளங்கினார். ஆனால் இறுதியில் புரட்சிக் கருத்துக்களைப் புறக்கணித்ததாலும் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த தேவையற்ற போர்களில் ஈடுபட்டதாலும் மக்களிடம் மதிப்பிழந்து வீழ்ச்சியடைந்தார்.

நெப்போலியன் எழுச்சி (வெற்றிகள்)

நெப்போலியன் வாழ்க்கைக் குறிப்பு:

மத்தியதரைக் கடலிலுள்ள கார்சிகா தீவின் தலைநகரான காசியோவில் ஒரு சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கார்லோ பானபார்ட், லடீஷியா ரமோலினி (Carlo Bonaparte, Laticia Ramolini) என்பவர்களுக்கு மொத்தம் பிறந்த பதிமூன்று குழந்தைகளில் இரண்டாவது மகனாக 1769, ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி பிறந்தார் நெப்போலியன். அப்போது கார்சிகாத்தீவு பிரெஞ்சு ஆட்சிக்குட் பட்டிருந்தது. நெப்போலியன் தனது ஆறாவது வயதில் கார்சிகாவிலுள்ள பள்ளி ஒன்றில் படிப்பைத் தொடங்கினார். அப்போதிருந்தே நெப்போலியனிடம் துணிச்சலும், அஞ்சாமையும் வளர்ந்து வந்தன.

நெப்போலியன் பத்து வயது ஆன போது கார்சிகாவிலிருந்த ரெஞ்சு ஆளுநர் 'மார்போ ' (Marbow) என்பவரின் பரிந்துரையில் பேரில் சுக்கு அருகிலுள்ள 'பிரைன்' (Brienne) என்ற இடத்திலுள்ள -வப்பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு படிக்கும் போது பல லாற்று நூல்களைப் படித்தார். எல்லாப் பாடங்களிலும் தன்மையாகத் தேறினார். அப்போதிருந்தே ராணுவத் துறையின் மூலம் பெற விரும்பினார் நெப்போலியன். 1779 முதல் 1784 வரை பிரைனில் சந்தாண்டுப் பயிற்சியை முடித்த நெப்போலியன் இறுதித் தேர்வில் இதன்மையாகத் தேறினார். எனவே பாரிசிலுள்ள ராணுவக் கல்லூரியில் ஓராண்டு கால மேற்படிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்டார். 1785-ல் அதிலும் முதன்மையாகத் தேறினார்.

1785, அக். 28-ம் தேதி நெப்போலியன் வாலன்ஸ் (Valence) நகரிலுள்ள பீரங்கிப் படையின் உதவி அதிகாரியாக அவரது 16-வது வயதில் நியமிக்கப்பட்டார். அப்போது மன்னராட்சிக்கு எதிராக பிரான்ஸ் எழுவதிலும் கலவரம் மூண்டிருந்தது. ஆக்சோன்' என்ற இடத்திற்கு சர்ச்சியை அடக்க அனுப்பப்பட்டார். கிளர்ச்சியை வெற்றிகரமாக உக்கிய நெப்போலியன் பதவி உயர்வு பெற்று பிரான்ஸ் நாட்டின் கணத் தளபதியானார்.

டூலன் (Toulon) நகரம் மீட்கப்படுதல்:

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது 1793-ல் அரசர் 16-ம் லூயி கொலை செய்யப்பட்டார். எனவே அரசரது ஆதரவாளர்கள் நாடெங்கிலும் கிளர்ச்சி செய்தனர். பல நகரங்களில் அரச ஆதரவாளர்கள் புரட்சி அரசுக்கு எதிராகப் போரில் குதித்தனர். அதில் ஒரு நகரம் தான் டூலன். இது மத்திய தரைக் கடலிலுள்ள முக்கிய பிரெஞ்சுத் துறை முகமாகும்.

கடற்படைத் தளமாகவும் செயல்பட்டது. ஒரு பெரிய ஆயுதக்கிடங்கும் இங்கு இருந்தது. இந்த நகரைத்தான் அங்கிருந்த அரச ஆதரவாளர்கள் ஆங்கில-ஸ்பானியக் கூட்டுப்படையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள்.

இந்த நகரத்தை மீட்கும் பொறுப்பை நெப்போலியனிடம் ஒப்படைத்தது புரட்சி அரசு. அங்கு அவர் பீரங்கிப் படைத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். தனது தந்திரமான போர் நுணுக்க முறையால் ஒரே இரவில் டூலனை மீட்டார். டூலனில் நெப்போலியன் வலிமை வாய்ந்த ஆங்கிலப்படையை வென்றார். இந்த வெற்றி அவரது எதிர்கால பல வெற்றிகளுக்கும், புகழுக்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. நெப்போலியனுக்குப் பாராட்டுகள் குவிந்தன. பாரிசில் டூலன் வெற்றிவிழா நடத்தப்பட்டது. நெப்போலியன் புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. மக்களும் நெப்போலியனை மனமாற வாழ்த்தினர், வரவேற்றனர்.

1794- மார்ச் மாதம் இத்தாலியில் பீரங்கிப்படைத் தளபதியாக (Brigadiar general) நியமிக்கப்பட்டார். 1795 அக்டோபர் 4-ம் தேதி புரட்சியாளர்களால் இயற்றப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பிற்கு எதிராகப் பாரிசில் கலவரம் ஏற்பட்டது. இதனை அடக்கும் பொறுப்பும் நெப்போலியனிடமே தரப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியில் நெப்போலியனுக்கு எதிரி பிரெஞ்சு மக்களே! போர்களம் பாரிசு. எனினும் கொடுக்கப்பட்ட பொறுப்பை திறமையுடன் நிறைவேற்றினார். கலவரம் ஒடுக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பு நிலை நாட்டப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சியும் போலியனின் எழுச்சிக்கு முக்கியக் காரணமானது. அப்போது பாசில் ஆட்சி புரிந்த தேசியப்பேரவை நெப்போலியனைப்பயது. பதவி உயர்வு அளித்தது. ஆம், 25 வயதே நிரம்பிய கம்போலியன் பிரெஞ்சுப் படைகளின் தலைமைத் தளபதியாக

திருமணம்: தன்னைவிட ஆறு வயது அதிகமான இரண்டு -களகட்குத் தாயான ஜோசபைன் என்ற கணவனை இழந்த வகைவிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தார் நெப்போலியன். இப்படி பறிகொடுக்கக் காரணம் ஜோசபைனின் பேரழகே! 1796, மார்ச் 6-ம் தேதி இவர்களின் திருமணம் எவ்விதச் சமயச் சடங்குகளுமின்றி எளிய சரையில் நடைபெற்றது.

நெப்போலியனின் முதல் இத்தாலியப் படையெடுப்பு: 1796

ஒரு பிரெஞ்சுப்படை ஜூர்டன், மொரியோ (Jourdan, Moreau) ஆசிய தளபதிகளின் தலைமையில் ரைன் ஆற்றைக் கடந்து ஜெர்மனி. வழியாகச் சென்று வியன்னாவைத் தாக்குவது என்றும், மற்றொரு படை நெப்போலியனின் தலைமையில் இத்தாலியிலிருந்து ஆஸ்திரியப் வத்திகளைத் தாக்குவது என்றும் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. இதன்படி புயல் வேகத்தில் புறப்பட்டார் நெப்போலியன். ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்து சதவில் சார்லீனிய மன்னரைத் தோற்கடித்தார். செவாய், நைஸ் ஆகியவை கைப்பற்றப்பட்டன. அடுத்து மிலான், லம்பாடி, போப்பில் பகுதிகள் கைப்பற்றப்பட்டன. பின்னர் லோடி, அர்கோலா, ரிவோலா ! மான்ட்வா , கேஸ்டிலோன் (Lodi, Arcola, Rivola, Mantua, Castiglione | ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற போர்களில் ஆஸ்திரியப் படைகளைத் தோற்கடித்து வியன்னாவை நோக்கி முன்னேறினார் நெப்போலியன்.

நடுங்கிப்போன ஆஸ்திரியப் பேரரசர் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள முன் வந்தார். அதன் படி 1797- அக்டோபரில் கேம்போ போமியோ (Treaty of Campo Formio) உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் படி ரைன் நதி பிரான்சின் எல்லையாயிற்று. ஆஸ்திரிய நெதர்லாந்து பிரான்சுக்கு கிடைத்தது. இதற்கு ஈடாக வெனிஷியா ஆஸ்திரியாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது லம்பார்டி, பெராரா, பொலோனா, மாடனா, (Lombardy Ferrara, Bologna Modena) ஆகிய வட இத்தாலியப் பகுதிகள் 'சிசல்பைன் குடியரசு (Cisalpine Republic) என்ற அரசாக நிறுவப்பட்டது. ஜெனோவா, லெகூரியக் குடியரசாகவும், (Ligurian Republic), ஹாலந்து படாவியக் குடியரசாகவும், (Batavian Republic), போப்பின் பகுதிகள் ரோமானியக் குடியரசாகவும், (Roman republic),

நெப்பிள்ஸ், சிசிலி குடியரசுகள் பார்த்தினோபியக் குடியரசராகவும் (Parathnopean Republic) நிறுவப்பட்டன. இவை பெயரளவில்தான் குடியரசுகள். உண்மையில் நெப்போலியனின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தன. இப்படையெடுப்பின் விளைவாக இத்தாலியிலிருந்து மிகுந்த செல்வத்தையும், கலைப் பொருட்களையும் நெப்போலியன் கவர்ந்து வந்தார். நெப்போலியனின் புகழ் அதிகமானது. பிரான்சின் ஒப்பற்ற வீரராகத் திகழ்ந்தார்.

நெப்போலியனின் எகிப்தியப் படையெடுப்பு: 1799

கேம்போ-போமியோ உடன்படிக்கைக்குப்பின் பிரான்சிற்கு இங்கிலாந்து நீங்கலாக வேறு பகைவர்கள் இல்லை. இங்கிலாந்து கடல் வலிமை அதிகம் பெற்றிருந்ததால் அதனைத் தோற்கடிக்க பிரான்சால் முடியாதது போலிருந்தது. எனவே போரின் அடுத்த போக்கு புதுமையாக இருந்தது. இங்கிலாந்தின் அரசியல் ஆதிக்கத்தை ஒடுக்கவும், அது இந்தியாவுடன் கொண்டிருந்த வியாபாரத் தொடர்பை துண்டிக்கவும், அதற்காக எகிப்தின் மீது படையெடுக்கவும் நெப்போலியன் திட்டம் ஒன்று தீட்டினார். அதற்கு பெருங்கீழ்த்திசைத்திட்டம்' (Grand Eastern Design) என்று பெயர். இத் திட்டத்தை இயக்குநர்கள் உடனடியாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். காரணம் மக்களிடம் புகழ்பெற்றுக் கொண்டிருந்த நெப்போலியன் பாரிசை விட்டு எங்காவது போனால் சரி என்று நினைத்தார்கள். மேலும் அதிகதூரம் உள்ள எகிப்துக்குச் சென்றால் நெப்போலியன் திரும்பிவர இயலாது என்பதும் அவர்களின் எண்ணம்.

டைரக்டரி அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுடன் வலிமை மிக்க ஒரு பகப்பற்படையுடனும், காலாட்படையுடனும் டூலனிலிருந்து எகிப்து 78 நோக்கிப் புறப்பட்டார் நெப்போலியன். எகிப்துக்கு செல்லும் வழியில் பா மால்ட்டா தீவைப் பிடித்துக் கொண்டார். பின்னர் எகிப்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த மம்லுக்குகளை 1798-ல் நடந்த 'பிரமிடுகளின் போரில் (Battle of Pyramids) வென்று எகிப்து முழுவதையும் தன் வசப்படுத்தினார். - ஆனால் ஆங்கிலக் கடற்படைத் தளபதி நெல்சனின் தலைமையில் ஒரு கப்பற்படை நெப்போலியனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தது. அவர் 1799 ஆகஸ்ட் 1-ல் நடைபெற்ற 'அபுகார் பே' (or) நைல் நதிப் போரில் (Battle of Abu-hukir Bay (or) the Battle of Nile) பிரெஞ்சுக் கப்பற்படையைத் து தோற்கடித்தார். பின்னர் அவர் மேற்கொண்ட சிரியா, ஏக்கர் (Acre) * படையெடுப்புகளும் தோல்வியில் முடிவடைந்தன.

புருமைர் புரட்சி (Brumaire Revolution): 1799 நவம்பர் 18

எகிப்து நாட்டுப் படையெடுப்புகளுக்குப் பிறகு பிரான்ஸ் திரும்பிய நெப்போலியனின் புகழ் மாசடையவில்லை. அப்போது இருந்த டைரக்டரி அரசாங்கம் மக்களின் ஆதரவை இழந்திருந்தது. காரணம் பிரான்சுக்கெதிராக இரண்டாவது கூட்டணி அமைத்துக் கொண்ட இங்கிலாந்து, ரஷ்யா, ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகள் இத்தாலியிலிருந்த பிரெஞ்சுப் படைகளை விரட்டியடித்தன. எனவே இதற்கு எதிராகப் பல இடங்களில் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. மக்களும் எல்லாக் கட்சியினரும் பிரான்சில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்த நெப்போலியனால் தான் முடியும் என்று நம்பினார்கள்.

இச்சூழ்நிலையில் பாராஸ், சீயஸ் (Barras, Sieyes) என்ற இரண்டு டைரக்டர்களின் உதவியுடன் 1799 நவம்பர் 18-ம் தேதி டைரக்டரி அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்தார் நெப்போலியன், பிரான்சுக்குப் புது அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது புரட்சி காலண்டரின் படி புருமைர் மாதத்தில் நடைபெற்றதால் 'புருமைர் புரட்சி' என்றழைக்கப் படுகிறது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அரசுக்கு 'கான்சுல்களின் ஆட்சி (Con sulate) என்று பெயர். மூன்று கான்சுல்களில் முதல் கான்சலாக நெப்போலியன் பதவியேற்றார். அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் தன்வசம் குவித்துக் கொண்டார்.

. இரண்டாவது இத்தாலியப் படையெடுப்பு: 1800

நெப்போலியனின் ராணுவ வெற்றிகளின் ஒளியினால்தான் பிரான்சில் அவருக்குப் பல பதவிகள் கிடைத்தது. அவருடைய அதிகார வளர்ச்சிக்கு அவர் பெற்ற வெற்றிகளே எப்பொழுதும் காரணமாக இருந்தது. காண்கலாகப் பதவியேற்ற பின் இத்தாலியப் படையெடுப்பை * மேற்கொண்டார். நெப்போலியன் படைத்தலைவரான மோரே (Moreau) டான்யூப் பகுதியில் ஆஸ்திரியரைத் தாக்க ஆயத்தமானார். இயற்கையினால் ஏற்பட்ட பல தொல்லைகளையும் மீறி ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்தார். ஜூன் மாதத்தில் மாரங்கோ (Marengo) என்ற இடத்தில் நடந்த சண்டையில் ஆஸ்திரியப் படைகள் படு தோல்வி யடைந்தன. இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து 1800, டிசம்பரில் படைத்தலைவரான மோரே பவேரியாவில் ஹோகன் லிண்டன் (Hohenlindon) என்னுமிடத்தில் ஆஸ்திரியர்களை தோற்கடித்தார்.

ஏமியன்ஸ் உடன்படிக்கை (Peace of Amiens); 1802, மார்ச்

ஆஸ்திரியா தோற்கடிக்கப்பட்ட பின், பிரான்சுக்கெதிராக அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது கூட்டணி வலிமை இழந்தது. மேலும் அந்த நாடுகளுக்கிடையே மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு கூட்டணி முறிந்தது. ஏனெனில் இங்கிலாந்து வெளிநாடுகளிலிருந்து பிரான்சுக்கு எந்த உதவியும் கிடைக்காமல் செய்வதற்காக நடுநிலை நாடுகளில் கப்பல்களைச் சோதனை செய்யும் உரிமையைக் கோரியதே ஆகும். இதனை ரஷ்யா, டென்மார்க், ஸ்வீடன், பிரஷ்யா ஆகிய நாடுகள் எதிர்த்தன. வடக்கு நாடுகளின் கூட்டு (Northern League) என்ற அமைப்பையும் ஏற்படுத்தி இங்கிலாந்துடன் போருக்கு ஆயத்தமாயின. இதற்கு எதிராக பார்கர், நெல்சன் ஆகிய தளபதிகளின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட கப்பற்படை 1801 - ஏப்ரலில் டென்மார்க்கின் கூட்டணி உள் சண்டையால் உடைந்தது. தனித்து பட்டதாலும், நீண்ட நாட்கள் போர் செய்த களைப்பாலும் கோந்து சமாதானத்தை நாடியது. களைப்படைந்த பிரான்சும் செய்து கொள்ள சம்மதித்தது. தென்படி இங்கிலாந்தும், பிரான்சும் 1802-ம் ஆண்டு ஏமியன்ஸ் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன

-நெப்போலியன் பேரரசர் ஆகுதல் : 1804 -

சமாதானம் ஏற்பட்டதின் பயனாக போர் நின்று - அமைதி நிலவியது. அப்போது உள்நாட்டுச் சீர்திருத்தங்களை கொண்டார் நெப்போலியன். (அவை விரிவாகத் தனிப்பகுதியில் எடுக்கப் பட்டுள்ளன) அவை நெப்போலியன் புகழை மேலும் நதி. 1799-ல் நெப்போலியன் முதல் காண்கலாக நியமிக்கப்பட்ட பதவிக்காலம் பத்தாண்டுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது.

பெரும் வெற்றிகளின் காரணமாக இவரது செல்வாக்கு உயர்ந்தது. நெப்போலியனே வாழ்நாள் முழுமைக்கும் காண்கலாக இருக்கவேண்டும் - 1202-ல் பிரெஞ்சு மக்கள் வாக்களித்தனர். 25 லட்சம் பேர் சாதகமாகவும் மாகவும், எட்டாயிரம் பேர் எதிராகவும் வாக்களித்தனர்.

முழு தூட்டு விழாவிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. 1804, டிசம்பர் 2-ம் தேதி நோட்ரிடேம்' ஆலயத்தில் (The Church of Notre Dame) விழா நடைபெற்றது. போப்பாண்டவர் ஏழாம்பயஸ் இந்த முடிதூட்டு விழாவில் பங்கு கொண்டார். பேரரசின் வாள், செங்கோல், மணி முடி ஆகியவைகளை ஆசீர்வதித்தார் போப். பின்னர் மணி முடியை எடுத்து நெப்போலியனுக்குச் சூட்ட முற்பட்டார். ஆனால் நெப்போலியன் மணி முடியை தானே எடுத்துச் சூட்டிக் கொண்டார். தம்மைவிட போப் உயர்ந்தவரல்ல என்பதை வெளிப்படுத்தவே இவ்வாறு

செய்தார் நெப்போலியன். அப்போது, 'மாமன்னர் நெப்போலியன் வாழ்க என்று மக்கள் முழங்கினர். இவ்வாறு ஒரு சாதாரணக் குடிமகன், அரசகுலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் பிரெஞ்சு அரியணையில் அமர்ந்தார். நெப்போலியன் தனது அரசியல் வாழ்வின் உச்சியை எட்டினார். பிரெஞ்சுக் குடியரசு மீண்டும் முடியரசானது. நெப்போலியனின் வாரிசே அவருக்குப் பின் பேரரசராக வேண்டும் என்பது பற்றி வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. அதற்கு ஆதரவாக, 30,50,000 வாக்குகளும், எதிராக இரண்டு ஆயிரம் வாக்குகளும் கிடைத்தது. நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் பரம்பரையினர் பிரான்சை ஆள்வதற்கு அங்கீகாரம் கிடைத்துவிட்டது!

9. டிரபால்கர் போர் (Battle of Trafalgar): அக் 21, 1805

ஆஸ்திரியாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் சிறிது காலத்திலேயே நெப்போலியனுக்கும் பிரஷ்யாவிற்குமிடையே போர் ஏற்பட்டது. இதற்குக் காரணம் ஜெர்மனியில் பிரான்சின் ஆதிக்கம் முழுமையாக ஏற்படுத்தப்பட்டதை பிரஷ்யா ஏற்கவில்லை. மேலும் மேற்கு ஜெர்மனியில் பதினாறு அரசுகளை இணைத்து 'ரைன் கூட்டரசு' (Confederation of Rhine) என்ற புது அமைப்பை உருவாக்கி பிரஷ்யாவுக்குப் போட்டியை உண்டு பண்ணினார் நெப்போலியன். எனவே சாக்க்ஸனி, மற்றும் ரஷ்யாவின் ஆதரவுடன் பிரான்சுக்கெதிராகப் பிரஷ்யா போர் அறிவிப்பு செய்தது. 1806-ல் அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஜீனாசண்டையில் (Battle of Jena) பிரஷ்யப்படைகளை அழித்தார் நெப்போலியன். பெர்லின் நகரம் கைப்பற்றப் பட்டது. இத்தோல்வி படைதுறையில் பிரஷ்யா பெற்றிருந்த புகழ்க்கே இழுக்காக அமைந்தது. இந்தத் தோல்விக்குப் பிறகும் ரஷ்யப் படைகளுடன் சேர்ந்து வடகிழக்குப் பகுதியில் மீண்டும் பிரெஞ்சுப் படைகளுடன் மோதின. 1807, ஜூன் மாதத்தில் நடைபெற்ற பிரிட்லாந்து போரில் (Battle of Friedland) ரஷ்யப்படைகளும், ஆஸ்திரியப் படைகளும் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ரஷ்யா அடிபணிந்தது. ரஷ்ய சார் அலக்சாந்தர் நெப்போலியனுடன் 1807-ல் டில்சிட் என்ற இடத்தில் நிமன் நதியின் மையப்பகுதியில் ஒரு படகில் சந்தித்து, டில்சிட் உடன்படிக்கை (Treaty of Tilsit) செய்து கொண்டார். 11. டில்சிட் உடன்படிக்கை (Treaty of Tilsit) : 1807 டில்சிட் உடன்படிக்கையின்படி,

a) ஐரோப்பாவில் நெப்போலியனால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் ஏற்பாடுகளை ரஷ்யா ஒப்புக் கொண்டது. நெப்போலியனின் பகைவர்களுக்கு எதிராக குறிப்பாக இங்கிலாந்திற்கு எதிராக உதவி செய்வதாக ரஷ்யா வாக்களித்தது.

b) எல்ப் ஆற்றிற்கு மேற்குப் பகுதியிலுள்ள இடங்களை பிரஷ்யா பிரான்சுக்குக் கொடுக்கச் சம்மதித்தது. இப்பகுதிகளில் வெஸ்ட் பேலியா அரசு அமைக்கப்பட்டது.

c) போலந்திடமிருந்து பிரஷ்யா பெற்ற பகுதிகள் யாவும் வார்சா கோமக நாடு ('Grand Duchy of Warsaw') என்ற அரசாக நிறுவப்பட்டு அது நெப்போலியனின் கூட்டாளியான சாக்க்ஸனி கோமகனிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

d) பிரஷ்யா ஒரு போர் நடவடிக்கைத் தொகையை பிரான்சுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இத் தொகை செலுத்தப்படும் வரை பிரெஞ்சுப்படை ஒன்று பிரஷ்யாவில் இருக்கும்.

e) பிரஷ்யாவின் படைபலம் 42,000 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

இவைதவிர, தனது குடும்பம் முழுவதற்கும் பொருளும், புகழும், அதிகாரத்தையும் அளித்தார். நெப்போலியனின் மூத்த சகோதரர் ஜோசப் ஸ்பானிய அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். மூன்றாவது சகோதரர் லூயி ஹாலந்து மன்னராக்கப்பட்டார். இவரது சகோதரி கரோலினை மதிப்புமிக்க மூரட் என்பவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். பின்னர் மூரட் நேப்பிள்சின்

அரசராக்கப்பட்டார். இவருடைய அரசியல் எதிரி இங்கிலாந்துப் பிரதமர் பிட் அப்போது இறந்துவிட்டார். 1797-லிருந்து 1807 வரை உள்ள 10 ஆண்டுகளில் ஐரோப்பிய மக்களின் வாழ்க்கையிலும் எண்ணங்களிலும் நெப்போலியனே நிலைபெற்றிருந்தார். இதற்கு இணையாக சொல்ல வேண்டுமானால் வரலாற்றில் பின்னோக்கிச் சென்று ஜூலியஸ் ஜீசரையும், சார்லிமனையும்தான் (Julius Caesar, Charlemagne) சொல்ல வேண்டும். ஆனாலும் டிஸிட் சமாதானமே நெப்போலியனின் வீழ்ச்சியின் தொடக்கமாகவும் அமைந்தது.

நெப்போலியனின் வீழ்ச்சி 1. கண்ட திட்டம் (Continental system): 1806-1812 -

நெப்போலியனுக்கு இன்னும் அடிபணியாமல் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த நாடு இங்கிலாந்து மட்டுமே. இங்கிலாந்தின் கடல் வலிமை நெப்போலியனுக்கு ஒரு சவாலாகவே அமைந்தது. எனவே இங்கிலாந்தை அடிபணியச் செய்ய நெப்போலியனின் மூளையில் ஒரு தொனமான புதிய திட்டம் உதித்தது. அத்திட்டத்திற்குக் கண்ட திட்டம் அல்லது 'ஐரோப்பியப் பொருளாதாரத் திட்டம்' என்று பெயர்.

இங்கிலாந்தின் செல்வத்திற்கும், வளத்திற்கும் கடல் ஆதிக்கத்திற்கும் காரணம் அந்நாட்டின் அயல்நாட்டு வாணிபம் தான். எனவே இங்கிலாந்தின் வாணிப நடவடிக்கைகளை, ஒழித்து விட்டால், நாட்டின் பொருளாதார வளம் குன்றி, செல்வம் சுருங்கி ஏழை நாடாகிவிடும். அதன்பின் அதன் அரசியல் ஆதிக்கத்தை அழித்துவிடலாம்" இதுவே நெப்போலியனின் கண்ட திட்டம்.

இங்கிலாந்தின் மீது பொருளாதாரத் தாக்குதலை மேற்கொள்ளும் தனது திட்டத்தை செயல்படுத்தும் பொருட்டு 1806, நவம்பரில் பெர்லின் நகரில் இருந்து சில ஆணைகளை வெளியிட்டார். இவை 'பெர்லின் ஆணைகள் (Berlin Decrees) எனப்பட்டன. இதன்படி இங்கிலாந்து மீது பொருளாதார முற்றுகையிடப் பட்டது. பிரான்சும் அதன் குடியேற்ற நாடுகளும், மற்றும் சார்பு நாடுகளும் இங்கிலாந்துடன் வியாபாரம் செய்வது தடுக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியத் துறைமுகங்களில் இங்கிலாந்து கப்பல்கள் நுழைய அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

நெப்போலியனின் இந்த பொருளாதார முற்றுகையைக் கண்டு இங்கிலாந்து பயப்படவில்லை. இதற்குப் பதில் நடவடிக்கையாக கவுன்சில் உத்தரவுகள்' (Order in-Council) என்ற ஓர் எதிர் ஆணையை 1207-ல் பிறப்பித்தது. அதன்படி 'பிரான்சுடனோ, அதன் கூட்டாளி நாடுகளுடனோ, வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் கப்பல்கள் இங்கிலாந்துத் துறைமுகங்களுக்கு வந்து அனுமதி பெற்ற பின்னர்தான் பிரான்சுக்குச் செல்ல வேண்டும்" என்று இந்த ஆணைகள் கூறின. மிலான் ஆணைகள், 1807, Milan decrees), வார்சா ஆணைகள் (1807, Warsaw decree), போன்டெயின்புளேர் ஆணைகள் (1810, Fontainebleau decrees) ஆகியவை மூலமாக நெப்போலியன் தனது கண்ட திட்டத்தை மேலும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தினார்.

கண்ட திட்டத்தின் விளைவுகள் :

தொடக்கத்தில் கண்ட திட்டம் நெப்போலியனுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தந்தது. ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி அவர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்ததால் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது சாத்தியமாயிற்று. நடுநிலை நாடுகளான டென்மார்க், ஸ்வீடன் கூட அவர் ஆணைகட்குக் கீழ்ப்படிந்தன. ரஷ்யாவும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஒப்புக் கொண்டது. ஆனால் இங்கிலாந்து தன் எதிர் நடவடிக்கையைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தியதால் கீழ்க்கண்ட விளைவுகள் ஏற்பட்டன.

- a) நெப்போலியனின் கண்ட திட்டத்தினால் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இங்கிலாந்து செய்துவந்த வியாபாரம் தடைப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகளுடன் இங்கிலாந்தின் வியாபாரம் தங்குதடையின்றி நடைபெற்றது.

b) பிரான்ஸ் பிற நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை . அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த தானிய இறக்குமதி நின்று போனதால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதனால் விலை ஏறியது. நெப்போலியனுக்கு எதிர்ப்பு பல நாடுகளில் தோன்றின.

c) இங்கிலாந்துப் பொருட்களையே உபயோகித்து வந்த ஐரோப்பிய மக்கள் தொப்பி, பூட்ஸ், பருத்தி ஆடைகள், கம்பளி ஆடைகள் போன்ற பொருட்களை கள்ளக்கடத்தல் மூலம் பெற ஆரம்பித்தனர். ஸ்பெயினும், போர்ச்சுகல்லும் கள்ளக் கடத்தல் மையங்களாயின.

கண்ட திட்டத்தில் இங்கிலாந்து வெற்றியடையக் காரணங்கள்:

1. இங்கிலாந்து கடல்வலிமை மிக்க நாடாக இருந்தமையால் நெப்போலியனின் கண்டதிட்டத்திற்குப் போதுமான தடைவிதிக்க முடிந்தது.

2. பிரான்சிற்கு வலிமையான கப்பற்படையில்லாததால் இங்கிலாந்துப் பொருட்கள் கடத்தி வரப்பட்டதை தடுக்க முடியவில்லை. நெப்போலியனின் வீரர்கள் கூட இங்கிலாந்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணிகளை அணிந்திருந்தனர்.

3. உலகத்தின் பல இடங்களில் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததால் இங்கிலாந்தின் வியாபாரம் பாதிக்க வில்லை.

மொத்தத்தில் நெப்போலியனின் கண்டதிட்டம் சரிவரச்செயல் -டுத்தப்படமுடியாத காரணத்தினாலேயே தோல்வியடைந்தது. இதுவே நெப்போலியனின் வீழ்ச்சியின் ஆரம்பம் ஆகும். C.D. ஹேசன் என்ற வரகற்றாசிரியர் நெப்போலியனின் கண்டதிட்டம் அவரது மிகப்பெரிய தகரின் விளைவாகும்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

- தீபகற்பப் போர் (PENINSULAR WAR): 1808-1814

போர்ச்சுகல் ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகள் அமைந்த பகுதிக்கு தயிரியத் தீபகற்பம்' என்று பெயர். நெப்போலியன் இந்த இரு நாடுகளுடன் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதால் இதற்கு நீபகற்பபோர்' என்று பெயர் ஏற்பட்டது. தீயகற்ப போருக்கான காரணங்கள்:

a) இங்கிலாந்தின் நட்பு நாடான போர்ச்சுகல் தனது வாணிபம் பாதிக்கப்பட்டதால் இங்கிலாந்துடன் உறவை வளர்த்துக் கொண்டு கண்டதிட்டத்தை ஏற்க மறுத்தது. எனவே போர்ச்சுகல் மீது நெப்போலியன் படையெடுத்தார். லிஸ்பன் பிடிபட்டது. அங்கிருந்த அரசகுடும்பம் பிரேசிலுக்குத் தப்பி ஓடியது.

b) போர்ச்சுகல்லை நிரந்தரமாகத் தன் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வத்திருக்க வேண்டுமானால் வழியில் அமைந்திருந்த ஸ்பெயினையும் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நெப்போலியன் நினைத்தார்.

c) ஸ்பானிய நாட்டை மிக இழிந்த நாடாகக் கருதினார் நெப்போலியன். அது மிகவும் நலிந்ததாகவும், ஒற்றுமையின்றிக் காணப்பட்டதாகவும் அவர் கண்களுக்குத் தெரிந்தது.

போர்ச்சுகல்லிலும், ஸ்பெயினிலும் மக்களிடையே ஏற்பட்ட தேசிய உணர்வு, நெப்போலியனுக்கு எதிராகப் பெரும் கிளர்ச்சியாக வெடித்தது. 1808- ஜூலை மாதம்

ஸ்பெயினின் தென்பாகத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு கலகத்தை அடக்குவதற்காக தளபதி டூபான்ட் (General Dupont) என்பவர் தலைமையில் நெப்போலியன் ஒரு படையை அனுப்பினார். ஆனால் அவர் தனது எல்லா வீரர்களுடன் பைலன் (Bailen) என்ற இடத்தில் தோல்வியடைந்து சரணடைந்தார். நெப்போலியனின் எழுச்சிக்குப்பிறகு மிகப்பெரிய அளவில் பிரெஞ்சுப் படைகளுக்கு ஏற்பட்ட முதல் தோல்வி இதுவேயாகும்! இதன் விளைவாக நாடெங்கும் பெரும் கலகங்கள் தோன்றின. -

இச்சூழ்நிலையில் ஸ்பானிய மக்களுக்கு உதவி செய்யத்தயாராக இருப்பதாக இங்கிலாந்து அறிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி என்பவர் தலைமையில் (இவரே பின்னர் வெல்லிங்டன்பிரபு என்று அழைக்கப்பட்டார்) ஒரு ஆங்கிலப்படை 1808 ஆகஸ்டில் ஸ்பெயின் வந்தடைந்தது. எனவே இப்போது நெப்போலியன் தானே படைத்தலைமையை ஏற்று ஸ்பெயினில் நுழைந்தார். ஆனால் பிரெஞ்சுப்படைகள் விமேறா, "தலவரா, சாலமன்கா, விட்டோரியா (Vimiera, Talavera 1809, Salamanca 812, Vittoria 1813) ஆகிய இடங்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ஸ்பெயினிலிருந்தும், போர்ச்சுகக் கல்லிலிருந்தும் பிரெஞ்சுப்படைகள் விரட்டியடிக்கப்பட்டன. இதுவே தீபகற்ப போர் என்றழைக்கப்படுகிறது.

போரின்விளைவுகள்:

a) இந்த தீபகற்ப போரில்தான் முதன் முதலாக பிரெஞ்சுப்படைகள் தோல்வியடைந்தன. இத்தோல்வி, பிரெஞ்சுப் படைகளும் தோல்வியறக் கூடியவை என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டியது. நெப்போலியனுக்கு அவமானம் ஏற்பட்டது. தோற்கடிக்கப்பட முடியாத வீரர் என்ற பெருமை மறைந்தது. நெப்போலியன் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கை, மதிப்பை பிரெஞ்சு மக்கள் இழக்க ஆரம்பித்தனர்.

- b) தீபகற்ப போர் 1814வரை நடைபெற்றது. இப்போர்களினால் நெப்போலியன் தலைசிறந்த போர்த்தலைவர்களையும், சிறந்த போர் வீரர்களையும் இழக்க நேர்ந்தது.

நெப்போலியனின் ரஷ்யப் படையெடுப்பு: 1812

2012 ஜூன் மாதம் தனது 'Grande Armee' மிகப்பெரிய படையுடன் -யாவை நோக்கிப் புறப்பட்டார் நெப்போலியன். இப்பெரும் மண்டயக் கண்ட ரஷ்யப் போர்த் தலைவர்கள் போரிடாமலேயே விவாங்கினார்கள். ஆனால் அவர்கள் நாசமாக்குதல் கொள்கை' யைப் அரறி உணவுக்கிடங்குகள், பாலங்கள், பயிர்கள் ஆகியவற்றை அழித்துச் சென்றனர். பொரோடினா (Borodino) என்ற ஆற்றங்கரையில் கடைப்படைகளின் தளபதி 'குடுசோவ்' (Kutusov) என்பவர் தலைமையில் காஞ்சுப்படைகளைச் சந்தித்தன. இறுதியில் நெப்போலியன் வெற்றி பெற்றாலும் நாற்பது ஆயிரம் போர் வீரர்களை இழந்தார். அதன்பின் நெப்போலியன் மாஸ்கோவை அடைந்தார். மாஸ்கோவில் ரஷ்யர் கடவர் என்று நினைத்த நெப்போலியன் ஏமாற்றமடைந்தார். -வில் அங்கு யாருமே இல்லை . உணவுக்கிடங்குகள் காலியாகவும், தட்பார் எரிந்து கொண்டும் காணப்பட்டன, எனவே 1812, அக்டோபரில் நெப்போலியன் மாஸ்கோவிலிருந்து பின் வாங்கினார். நெப்போலியன் கான் கோவிலிருந்து பின்வாங்கிய

1813 (Battle of Nations) (லீப்சிக்போர்):

- ரஷ்யப் படையெடுப்பில் நெப்போலியன் தோற்றுப்போன - செய்தியால் ஐரோப்பிய நாடுகள் விழிப்புற்றன. நெப்போலியனின் தோல்வி அந்நாடுகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருந்தது. இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகள் 1813ல் நெப்போலியனுக் கெதிராக

நான்காவது கூட்டணியை அமைத்தன. மிகப்பெரிய மூன்று லட்சம் வீரர்கள் கொண்ட படை திரட்டப்பட்டது. நெப்போலியனும் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை . 1,85,000 வீரர்களைக் கொண்ட ஓர் படையைத் திரட்டினார். முதலில் 'டிரெஸ்டன்' (Dresdon) என்ற சண்டையில் நெப்போலியனே வெற்றி பெற்றார். ஆனால் மீண்டும் ஒரு போர் 1813 அக்டோபர் 13-ல் 'லீப்சிக்' (Leipzig) என்ற இடத்தில் நடைபெற்றது. இப்போருக்குத்தான் 'நாடுகளின் போர்' அல்லது 'மக்களின் போர்' என்று பெயர். மூன்று நாட்கள் கடுமையாக நடைபெற்ற இப்போர் நெப்போலியனின் முழுமையான தோல்வியில் முடிவடைந்தது. மொத்தம் 1,30,000 வீரர்கள் இறந்தனர். அதில் 50,000 பேர் பிரெஞ்சு வீரர்கள். பிரெஞ்சுப் படையின் ஒரு பகுதியுடன் நெப்போலியன் தப்பி பாரிசுக்கு ஓடினார். மீதியிருந்த வீரர்கள் சரணடைந்தார். கூட்டுப்படையின் தளபதியான 'வெலிங்டன் பிரான்சின் தென்பகுதி வழியாக பிரான்சினுள் நுழைந்தார்.

வாட்டர்லூ போர் (Battle of Waterloo) : 1815

நெப்போலியன் எல்பாத் தீவை விட்டு வந்து மீண்டும் பிரான்சிற்குள் நுழைந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்ட வியன்னா மாநாட்டில் கூடியிருந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் அதிர்ச்சியடைந்தன. தங்களது நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு உலக அமைதியைக் கெடுப்பவரான (Destroyer of world peace) நெப்போலியனை தோற்கடிப்பதற்கு பெரும்படை ஒன்றை திரட்டினார். ஆங்கிலப்படைகள் வெல்லிங்டன் பிரபு தலைமையிலும் பிரஷ்யப் படைகள் புளுச்சர் (Blucher) தலைமையிலும் அணி வகுத்து நின்றன. இப்படைகளைத் தனித்தனியாகச் சந்தித்து குவாட்ரிபிராஸ், லிக்னி (Quatrebras, Ligny) ஆகிய இடங்களில் வெற்றி பெற்றார் நெப்போலியன். ஆனால் மீண்டும் --ப் படைகள் ஒன்று சேர்ந்து 'வாட்டர்லூ' என்னுமிடத்தில் 1815 15 ஞாயிற்றுக்கிழமை நெப்போலியனை முழுமையாகத் பதக்கடித்தன. பிரெஞ்சுப்படைகள் நிலைகுலைந்தன. நெப்போலியன் நோக்கி ஓட்டம் பிடித்தார்!

நெப்போலியனின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

1. நெப்போலியனின் கண்டத்திட்டம் :

நூற்றுக்கணக்கான போர்களில் வெற்றிவாகை சூடிய நெப்போலியன், இங்கிலாந்தைத் தோற்கடிப்பதற்கு "கண்ட திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினார். இத்திட்டம் ஒரு தோல்வித்திட்டமாகும். சரியான கப்பற்படை இல்லாமல் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியாது. மேலும் நெப்போலியனிடம் சிறந்த கப்பற்படைத்தளம் கிடையாது. எனவே இத்திட்டம் தோல்வியடைந்தது. இது தான் தீபகற்ப போருக்கும் பின்னர் நயேப்படையெடுப்புக்கும் வழி வகுத்தது. எனவே நெப்போலியனின் விருச்சிக்கு கண்டதிட்டமே அடிப்படைக் காரணம் ஆகும்.

2 தீபகற்ப போர்:

தீபகற்ப போர்தான் தனது வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்று நெப்போலியனே கூறுகிறார். இப்போர் அவருடைய ஆட்சிக்கும், அதிகாரத்திற்கும் ஆட்டத்தை ஏற்படுத்தியது. போர்ச்சுக்கீசிய, ஸ்பானிய மக்களின் தேசப்பற்றுக்கு முன்பு பிரெஞ்சுப்படைகள் நிற்க முடியவில்லை . இந்த ஸ்பானியப் புண் தான் (Spanish ulcer) நெப்போலியன் வீழ்ச்சிக்கு அடிகோலியது.

3. ரஷ்யப் படையெடுப்பு:

நெப்போலியனின் ரஷ்யப் படையெடுப்பு அவர் செய்த மாபெரும் தவறாகும்.

ஐரோப்பாவில் பரவிய தேசிய உணர்ச்சி :

பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப் பின்னர் ஐரோப்பாவில் தேசிய உணர்வு பரவியது. தன்னையும், தன் நாட்டையுமே பிரதானமாகக் கருதினார் நெப்போலியன். பிற நாட்டு மக்களின் தேசிய உணர்ச்சியை மதிக்கவில்லை . பிறநாடுகள் சுதந்திரத்தை இழந்ததும், அதன் எல்லைகளை தன் இஷ்டப்படி மாற்றியமைத்ததும், பெரிய எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பிய மக்களிடையே உறங்கிக் கிடந்த தேசிய உணர்வுகளை எழுப்பி விட்டவர் நெப்போலியன். அதுவே நெப்போலியன் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிற்று.

நெப்போலியனின் சீர்திருத்தங்கள் -

1. ஸ்தல ஆட்சி சீர்திருத்தங்கள்: -

நெப்போலியன் ஸ்தல ஆட்சி முறையில் பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். மத்திய அரசைப் பலப்படுத்துவதற்காக ஸ்தல ஸ்தாபனங்கட்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த உரிமைகளையும், அதிகாரங் களையும் மிகவும் குறைத்துவிட்டார். ஆனால் ஜனநாயக முறைப்படி நிர்வாகம் நடைபெற்றது. டிபார்ட்மென்ட்கள், கம்யூன்கள் ஆகியவை . தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சில்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. பிரிபெக்ட்கள், துணை பிரிபெக்ட்கள், மேயர்கள் ஆகிய அதிகாரிகட்கு நிறைய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. வரிவிதித்தல், வரிவசூலித்தல் போன்றவை மத்திய அரசின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது.

கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் :

நெப்போலியன் கல்வித் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் புகுத்தினார். -

a) ஒவ்வொரு - கம்யூன்களிலும் ஆரம்பப்பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. முக்கிய நகரங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றே நிறுவப்பட்டன. இப்பள்ளிகளில் நியமனம் செய்யப்படும் ஆசிரியர் அரசாங்கத்தினர்லே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். -

b) தொழிற் பள்ளிகள். ராணுவப் பள்ளிகள், இலக்கணப் பள்ளிகள் மத்திய அரசின் மேற்பார்வையில் அமைக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு மொழி, வத்தின் மொழி, ஆரம்ப விஞ்ஞானம் ஆகியவை இலக்கணப் பள்ளிகளில் கவரறுக் கொடுக்கப்பட்டன.

c) பாரிசு நகரில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டு பாவர்கட்கு கிறிஸ்தவ மதத்தின் கொள்கைகள், அரசாங்கத்திற்கு மரியாதை, பல்கலைக்கழகச் சட்டங்கட்கு கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன.

4. மதச் சீர்திருத்தங்கள்: (கன்கார்டட் - Concordat). 1802

நெப்போலியன் மக்களிடம் காணப்பட்ட கடவுள் பக்தியை மதித்தார். மதம் சமூகத்தை நல்ல வழியில் நடத்திச் செல்லும் கருவி என்றார். மக்களுக்கு மதம் அவசியம்தான், ஆனால் அது அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்க வேண்டும் என்றார். மத சம்பந்தமான காரியங்களில் மட்டுமே போப்பாண்டவருக்கு உரிமை உண்டு என்று கூறி 1802-ல் போப்பாண்டவர் ஏழாம்

பயசு 'டன் (Pope Pius VII) உடன்படிக்கை ஒன்றை செய்து கொண்டார். அதற்கு "கன்கார்ட்டு" என்று பெயர். இந்த உடன்படிக்கையின்படி,

- a) கத்தோலிக்க மதம் நாட்டின் திசேய மதமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

b) புரட்சியின் போது திருச்சபையின் நிலங்களை அரசாங்கம் பறிமுதல் செய்ததை போப் ஒத்துக்கொண்டார்.

c) திருச்சபையின் குருமார்களுக்கு அரசாங்கமே சம்பளம் கொடுக்கும்.

d) தேவாலயங்கள், மீண்டும் திறக்கப்பட்டு சுதந்திரமான சமய வழிபாட்டிற்கு வகை செய்யப்பட்டது.

நாடு முழுவதற்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டத்தை ஏற்படுத்தவும் குழப்பம் நிறைந்த சட்டங்களைத் தொகுக்கவும், சட்ட நுணுக்கங்களை ஆடவும் நான்கு வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நெப்போலியன் அமைத்தார். அவர்களின் தீவிர உழைப்பின் பயனாக

* நெப்போலியனின் சட்டத்தொகுப்பு" உருவானது. ஐந்து பெரிய படத்தொகுப்புகள் தொகுக்கப்பட்டன.

இதன் மூலம், சட்டத்துறையில் நிலவிவந்த முரண்பாடுகள் காலவாம் அகற்றப்பட்டு நாட்டுக்கு ஒரே மாதிரியான சிவில் சட்டம், கானல் சட்டம், தண்டனைச் சட்டம் ஆகியவை வெளியிடப்பட்டன. நியாயம் வழங்குதலில் இருந்த முரண்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. இருதொகுப்புகளில் தனிமனித சுதந்திரமும், சமத்துவமும், பொருடமைமையும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

கடல் வாணிபம், பொது வாணிபம் மற்றும் வங்கிகளின் வாசிக்கு 'வாணிபச் - சட்டங்களையும் தொகுத்தார். நெப்போலியனின் சட்டத் தொகுப்புதான் இப்போது பிரான்சில் இருக்கும் கவி சட்டத்துக்குரிய அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. எனவே தான் நெப்போலியன் ரோமப் பேரரசுக்கு சட்டங்கள் வகுத்த மாபெரும் மகன் "ஐஸ்டீனியனுக்கு" ஒப்பிடப்பட்டு இரண்டாம் ஐஸ்டீனியன்' வறு புகழப்படுகிறார். பிற்காலத்தில் செயின்ட் ஹெலினா தீவில் சிறையில் இருந்தபோது நெப்போலியன் கூறியதாவது.

பொதுப் பணித்துறை சீர்திருத்தங்கள்:

நெப்போலியனது பொதுப்பணித்துறை நன்கு பணியாற்றியது. பழைய சாலைகளைப் புதுப்பித்தல், கால்வாய்களும் உள்நாட்டு வழிகளும் வெட்டுதல், பழைய துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்தல் ஆகிய நற்பணிகளை மேற்கொண்டார். வெனிஸ், நேப்பிள்ஸ், மிலான், ம் நீரின் ஆகிய நகரங்களை பாரிசுடன் இணைக்கும் "டிரான்ஸ் -பன் சாலை அமைக்கப்பட்டது.

விவசாய அபிவிருத்திக்காக அணைகள், கால்வாய்கள், கங்கள் கட்டப்பட்டன. சதுப்பு நிலங்கள் திருத்தப்பட்டு விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக மாற்றப்பட்டன.

பாரிசு நகரம் அழகுபடுத்தப்பட்டது. கலைச் செல்வங்களைப் பாதுகாக்க ஒரு கலைக்கூடம்' நிறுவப்பட்டது. நாட்டின் அரண்மனைகள் புதுப்பிக்கப் பட்டன. இவர் காலத்தில் பாரிசு நகரம் ஐரோப்பாவின் இண்டா பட்டணம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. தனது வெற்றிகளின் கனவு சின்னமாக பாரிசில் ஒரு "வெற்றி வளைவை" (Arch de Triumph) நறுவினார் நெப்போலியன்.

4. வியன்னா மாநாடு (CONGRESS OF VIENNA, 1815)

நெப்போலியன் லீப்சிக் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டு எல்பா தீவிற்கு அனுப்பப்பட்ட பின்னர் ரஷ்யா, பிரஷ்யா, ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் 1814 மார்ச் மாதம் செளமாண்ட் உடன்படிக்கை (Treaty of Chaumont) செய்து கொண்டு 1792 - ம் வருடத்திற்கு முன்பு நிலவிய அரசியல் நிலை மற்றும் எல்லைக் னா வயன்னா மாநாடு காடுகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்தனர். அதன் பின் 1814 மே மாதம் செய்து கொண்ட பாரிசு உடன்படிக்கையின்படி பிரான்ஸ் நாட்டின் எல்லை பாசிப் போர்களுக்கு முன்பு நிலவியபடி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பொதுவான ஒரு சமாதான ஏற்பாடு செய்வதற்காக மாநாடு கண் கட்டப்பட வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி சரோப்பிய மன்னர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் குழம்பிப்போய் இடக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகளைச் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று ஆஸ்திரியாவின் தலைநகரான வியன்னாவில்

அக்டோபரில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினர். புரட்சிப் போர்களினாலும் நெப்போலியனின் படையெடுப்பு களினாலும் சரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகள் வெகுவாகக் குழப்பிக் கிடந்தன.

வே ஐரோப்பிய தேசப்படத்தை திருத்தி அமைக்க இம்மாநாடு முடிவு ஆனால் நெப்போலியன் எல்பாத் தீவிலிருந்து தப்பிவிடவே மாநாடு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. வாட்டர்லூ போரில் மீண்டும் இது போலியன் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகு மாநாடு தொடர்ந்து நடைபெற்றது. ரஷ்யா, பிரஷ்யா, ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து போன்ற அகிய நாடுகள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டன. மன்னிக்கப்பட்டு அடியாட்சி மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்ட பிரான்சும் இந்த மாநாட்டில் காந்து கொள்ள அழைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். வியன்னா

பாட்டு ஒப்பந்தம் 1815-ஐன் மாதம் கையெழுத்திடப்பட்டது. மாநாட்டில் பங்கு கொண்டவர்கள் : பசுதலாம் பிரான்சிஸ் (FRANCIS I):

இவர் ஆஸ்திரியாவின் பேரரசர் ஆவார். நெப்போலியனைத் தோர் கடித்ததில் ஆஸ்திரியா பெரும் பங்கு வகித்ததால்தான் அதன் தாக நகரான வியன்னாவில் இம்மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இவர்தான் -நாட்டின் வரவேற்பாளர்.

- கான்சலர் மெட்டர் நிக் (COUNT CLEMENS METTERNICH):

இவர் ஆஸ்திரிய நாட்டின் சான்சலர் ஆவார். வியன்னா மாநாடு 15 -டப்படுவதற்கு இவரே காரணம். மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கியவரும் இவரே. மிகச்சிறந்த அரசியல்வாதியும் , ராஜ தந்திரமும் படைத்த இவர் "18-ம் நூற்றாண்டின் மாக்கியவல்லி' எனப்படுகிறார். மாநாட்டில் எழுந்த சிக்கலான பிரச்சனைகட்கு நல்ல முறையில் தீர்வு கண்டு ஆஸ்திரியாவின் பெருமையை உயர்த்தினார். புரட்சிக் கருத்துக்களும், தேசியமும் வளர்ச்சியடையாமலிருக்க தகுந்த நடக்கைகளை எடுத்தார்.

3. கேசல் ரீ பிரபு (LORD CASTLEREAGH):-

இவர் இங்கிலாந்தின் பிரதிநிதி ஆவார். இங்கிலாந்தின் வெளிநாட்டு அமைச்சரான கேசல் ரீ முற்போக்கான கருத்துக்களையும் தெளிவான, எண்ணங்களையும் கொண்டவர். வியன்னா மாநாட்டில் பிரான்ஸ் நாட்டின் மீது இரக்கத் தன்மையுடன் நடந்து கொண்டார் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடவில்லை . இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட மற்ற நாடுகளுடன்

எல்லா விவகாரத்திலும் கொள்கைகளிலும் இவரால் ஒத்துப்போக முடியவில்லை . 4. டெலிராண்ட் (TALLERAND): -

இவர் பிரான்ஸ் நாட்டின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார். இவர் தன்னுடைய நிர்வாகத் திறமையாலும் தெளிவான கருத்துக்களாலும் அனைத்து பிரதி நிதிகளையும் கவர்ந்து விட்டார். இவருடைய ராஜதந்திரத்தினால்தான் பெருந்தன்மையுடனும், மதிப்புடனும் பிரான்ஸ் நடத்தப்பட்டது. இவருடைய பெரும் முயற்சியினால் தான் பிரான்ஸ் நாட்டிற்குச் சாதகமான சில அம்சங்கள் உடன்படிக்கையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் பிரெஞ்சு மக்களிடையே செல்வாக்கும், புகழும் பெற்றார் டெலிராண்ட்.

5. சார் முதலாம் அலெக்ஸாந்தர் (TSAR ALEXANDER I):

இவர் ரஷ்ய நாட்டின் சார்பாகக் கலந்து கொண்டார். இவர் பெருந்தன்மை படைத்தவர் என்றாலும் முரண்பட்ட கொள்கைகளை உடையவர். இவரை மற்ற பிரதிநிதிகள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை . அதே போல் இவராலும் மற்ற பிரதி நிதிகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வியன்னா ஏற்பாட்டின் முடிவுகளைச் செயல்படுத்த புனித உடன்பாடு ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். 6. மூன்றாம் பிரடரிக் வில்லியம் (FREDERICK WILLIAM III):

இவர் பிரஷ்யாவின் அரசர் ஆவார். பிரஷ்யாவின் பிரதிநிதியாக வியன்னா மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்.

வியன்னா மாநாட்டின் நோக்கங்கள்:

1. ஐரோப்பிய அரசியல் வரைபடத்தை மறுபடியும் வரைதல் :

புரட்சிப் போர்களினாலும், நெப்போலியனின் ஆக்கிரமிப்பு போர்களினாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் எல்லைகள் குழம்பிக் காணப்பட்டன. எண்ணற்ற அரசர்கள் நெப்போலியனால் பதவி இழந்தனர். எனவே 1789-ம் வருட பிரெஞ்சுப்புரட்சிக்கு முன்பு இருந்தபடி என் எல்லைகளைத் திருத்தி அமைக்க நினைத்தனர்.

ஐரோப்பாவில் நிரந்தரமான சமாதானத்தை ஏற்படுத்துதல்:

எதிர்காலத்தில் பிரான்ஸ் நாட்டின் ஆக்கிரமிப்புகளைத் தடுத்து பெல் ஐரோப்பாவில் போர்கள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும். காக பிரான்ஸ் நாட்டின் வலிமையை ஒடுக்கி அதனைப் னப்படுத்த வேண்டும். எனவே பிரான்ஸ் நாட்டின் அண்டை கனான பிரஷ்யா, நெதர்லாந்து, சார்டீனியா ஆகிய நாடுகளைத் தடுத்து இதுவதே இம்மாநாட்டின் முக்கிய நோக்கம்.

புரட்சிக்கருத்துக்கள் பரவவிடாமல் தடுத்தல் :

எதிர்காலத்தில் இனி புரட்சியே வேண்டாம்' என்று அனைத்துப் நந்திகளும் விரும்பினர். மக்களாட்சிக் கருத்துக்கள், தேசிய உணர்வு, தீம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய தாராளக் கருத்துக்களை வருவதும் வியன்னா மாநாட்டின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

சரோப்பாவில் சக்தி சமநிலையைப் பாதுகாத்தல் :

பிரான்ஸ் பெரும் வலிமை பெற்றதால்தான் நெப்போலியன் கமிப்பு செயல்களில் ஈடுபட்டார். எனவே எந்த ஐரோப்பிய நாடும் தோரு பலமற்ற நாட்டை பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிக பலம் பாடிவிடக்கூடாது என்று மாநாட்டினர் வருந்தினர். ஆகவே சோபாவில் சக்திசமநிலையை ஏற்படுத்துவதே இம்மாநாட்டின் காய நோக்கமாகும்.

போரின் கொள்ளைப் பொருட்களைப் பங்கிடல் :

6. குடியரசுகளை ஒழித்தல் :

இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் முடியரசர்கள். அவர்கள் ஐரோப்பாவில் மீண்டும் குடியரசுகள் ஏற்படுவதை விரும்பவில்லை. எனவே ஐரோப்பாவில் குடியரசுகளை ஒழித்தல் வியன்னா மாநாட்டில் முக்கிய நோக்கமாகும்.

2. ஆஸ்திரியா:

இத்தாலியிலுள்ள லம்பார்டி, வெனிஷியா, இல்லீரியா ஆகிய பகுதிகள் ஆஸ்திரியாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆஸ்திரிய அரச வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்களே பார்மா, மாடனா, டஸ்கனி ஆகிய இத்தாலியப் பகுதிகளில் அரசர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். அனேகமாக வடஇத்தாலி முழுவதுமே ஆஸ்திரியாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. இத்தாலி ஒரு நிலவியல் சொல்லாக (Geographical expression) மாற்றப்பட்டது.

3. ரஷ்யா :

பிரஷ்யாவிடமிருந்து போலந்துப் பகுதிகளும், ஸ்வீடனிடமிருந்து பின்லாந்தும் பிடுங்கப்பட்டு அவை ரஷ்யாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. வார்சா பிரதேசமும் ரஷ்யாவுக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்து:

மத்தியதரைக்கடலில் மால்ட்டா , வடகடலில் ஹெலிகோலாந்து, பல்லூசியா, தென்ஆப்பிரிக்காவில் கேப்காலனி, டொபாகோ

டாட், அயோனியின் தீவுகள், நன்னம்பிக்கைமுனை, போடூராஸ், மலாக்கா, இலங்கை ஆகிய பகுதிகள் இங்கிலாந்துக்குக்

பிரஷ்யாவுக்கு வெஸ்ட்பேலியா, சாக்சனி, மேற்கு பாரேனியா ஆகிய பகுதிகள் கிடைத்தது. இதனால் பிரஷ்யாவின் செவமும், செல்வாக்கும் பெருகியது. மோஸல், டான்சிக் ஆகிய குதிகளையும் பிரஷ்யா தக்கவைத்துக் கொண்டது. ஜெர்மன்

மைப்பு நாடுகளில் பிரஷ்யாவின் வலிமை பெருகியது.

இத்தாலி: -

வியன்னா மாநாடு இத்தாலியைப் பிரித்து அதன் ஐக்கியத்தைக் சத்துப் போட்டது. ஆஸ்திரியாவின் செல்வாக்கு இத்தாலியில் வருந்தது. போப்பாண்டவருக்குச் சொந்தமான பகுதிகள் ஒன்றாக இசக்கப்பட்டு போப்பின் அரசு மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது. சேப்பின்ஸ், சிசிலி ஆகியவை பூர்பான் அரசருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பார் (Duchy of Parma) நெப்போலியனின் மனைவியான அரியலூபிசாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இத்தாலியின் சாறுமை வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது.

.விட்சர்லாந்து:

ஸ்விட்சர்லாந்து ஒரு சுதந்திரக் குடியரசாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அது தனித்து நிற்கும் உரிமை பெற்றது. அதற்கு , பெரும் மூன்று கான்டன்கள் கொடுக்கப்பட்டது.

5. பெல்ஜியம், ஹாலந்து:

ஹாலந்தும், பெல்ஜியமும் இணைக்கப்பட்டு நெதர்லாந்து என்ற சநாடு அமைக்கப்பட்டது. ஹாலந்து மக்கள் புரட்டஸ் தாந்து மந்த்தினர். பெல்ஜியம் மக்கள் கத்தோலிக்கர்கள். இவர்களிடையே பெருமையும், நட்பையும் ஏற்படுத்துவது கடினமான காரியம் என்று தெரிந்தும் இந்த ஏற்பாட்டை வியன்னா மாநாடு செய்தது.

-நார்வே, ஸ்வீடன்:

டென்மார்க் நெப்போலியனுக்கு உதவி செய்ததால் அது சக்கப்பட்டது. அதனிடமிருந்து நார்வே பிடுங்கப்பட்டு ஸ்வீடன் நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. இச்செயலினால் இரண்டு நாட்டு சக்களும் மன அமைதி இழந்தனர். இந்த இணைப்பை அவர்கள் விரும்பவில்லை . 10. ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல்:

இவ்விரண்டு நாடுகளிலும் முடியாட்சி மீட்கப்பட்டது. பழைய பான் அரசவம்சம் அங்கு அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டது. 11. ஜெர்மனி:

ஜெர்மனி 39 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவைகள் புதிதாக திரவப்பட்ட அரசியல் ஸ்தாபனமான 'ஜெர்மானிய நாடுகளின் கட்டமைப்பில் அங்கத்தினர்கள் ஆகவேண்டும் என்று பட்டுக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த 39 மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு கண்திரியப் பேரரசர் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

வியன்னா மாநாட்டின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

1. உரியவர்களுக்கு வழங்கும் உரிமை (Principle of legitimacy)

வியன்னா மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் 'உரியவர்களுக்கு வழங்கும் உரிமை கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செயல்பட்டனர். ஆனால் இந்தக் கொள்கை காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டது. ஏனெனில் நெப்போலியனால் அரியணை இழந்த அனைவருக்கும் அவர்களுடைய சாவழங்கப்படவில்லை. மேலும் நியமிக்கப்பட்ட அரசர்களை மக்கள்

அழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளவும் இல்லை. பின்

2. பெரிய நாடுகளின் பேராசை :

த இங்கிலாந்து, ரஷ்யா, ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா போன்ற பெரிய நாடுகள் தங்கள் சுயநலன்களிலேயே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டன இவ்வல்லரசுகள் பழைய பகுதிகளைத் தங்களிடம் வைத்துக் கொண்டதுடன், நல்ல பல பகுதிகளை புதிதாகப் பெற்றுக்கொண்டன. பலவீனமான சிறிய நாடுகளைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டனர். சிறிய நாடுகளின் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

3. தேசியத் தன்மை அவமதிக்கப்பட்டது: -

நாடுகளின் தேசிய உணர்ச்சியை மதிக்காமல் வியன்னா மாநாட்டில் பல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. மக்களின் சம்மதத்தைப் பெறாமலும், நாடுகளின் விருப்பங்கட்கெதிராகவும் நாடுகளைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். (உ.ம்) இத்தாலி, ஹாலந்து, பெல்ஜியம். இவ்வாறு தேசிய உணர்வு, ஜனநாயகம் ஆகிய தாராளக் கொள்கைகள் நசுக்கப்பட்டன. சிறிய நாடுகளின் உணர்வுகள் கண்டு கொள்ளப்படவே இல்லை.

படம்

4. பழக்கவழக்கங்கள், மதம், மக்களின் உணர்ச்சிகள் கவனிக்கப் படவில்லை :

வியன்னா மாநாடு கத்தோலிக்க பெல்ஜியத்தை புரட்டஸ்தார்து ஹாலந்துடன் இணைத்தது. இந்த இரண்டு நாட்டு மக்களிடையே பொருளாதாரம், பழக்கவழக்கம், மொழி, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றில் ஒற்றுமை கிடையாது. 1830-ல், பெல்ஜியத்தில் புரட்சி ஏற்பட்டு அது விடுதலை அடைந்தது. 1905-ல் நார்வே விடுதலை அடைந்தது. ரஷ்யாவுடன் இணைக்கப் பட்ட பின்லாந்து 1917-ல் விடுதலை அடைந்தது. இத்தாலியிலும், ஜெர்மனியிலும் ஒற்றுமை இயக்கங்கள் தோன்றின. 5. சுதந்திரம், ஜனநாயகம் ஆகிய கொள்கைகள் நசுக்கப்பட்டன :

வியன்னா ஏற்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள் எதேச்சதிகாரிகள், பிற்போக்குவாதிகள் ஆவர். சுதந்திரம், ஜனநாயகம் ஆகிய சக்திகளின் ஆற்றலை உணராதவர்கள். எனவே நிரந்தரமாக அவற்றை நசுக்க முடியவில்லை . 1830, 1848-ம் ஆண்டுகளில் பிரான்சிலும், மற்ற நாடுகளிலும் புரட்சி ஏற்பட்டு வியன்னா மாநாட்டின் ஏற்பாடுகள்

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தோல்வியடைந்தன.

6. பகற் கொள்ளை :

வியன்னா மாநாட்டின் தோல்விக்கு பெரிய நான்கு நாடுகளின் பேராசையே காரணம். தோற்றவர்களது செல்வத்தையும், பிரதேசங் களையும் தங்களுக்குள் பங்குபோட்டுக் கொண்டனர். வலிமையற்ற

புனித உடன்பாடு (Holy Alliance) ரஷ்யாவின் சார் முதலாம் அலெக்சாந்தர் (1801-1825) 1815-ல் ஆரம்பித்த தூய இயக்கமே 'புனித உடன்பாடாகும்'. இவர் சிறந்த கிறிஸ்தவ மதப்பற்று மிக்கவர். 'வியன்னா ஏற்பாட்டை -திப்படுத்தவும், ஐரோப்பிய அரசர்களுக்கிடையே சகோதரத்துவத்தின் அப்படையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவும், கிறிஸ்தவ மதத்தின் -தக் கோட்பாடு களான நீதி, கிறிஸ்தவம், கருணை, அமைதி' (Justice, Cristianity, Charity, Peace) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசியல்

கொள்கைகள் செயல்படவும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கமே 'புனித + உடன்பாடாகும்'. புனித உடன்பாட்டின் வரலாற்றுப் பின்னணி:

இந்த புனித உடன்பாட்டில் காணப்பட்ட கருத்துக்கள் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஐரோப்பாவில் தோன்றியது. பிரெஞ்சு அரச நான்காம் ஹென்றி (1589-1610) எலிசபெத் அரசியின் அரசியல் கொள்கையின் தாக்கத்தினால் "மாபெரும் திட்டம்' (Grand Design) என்ற அமைப்பை அமைத்தார். பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 'பொதுக்குழு' (General Council) ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 'ஐரோப்பாவில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து அமைதியை ஏற்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும். இது பற்றி நான்காம் ஹென்றியின் அமைச்சரும் அவரது நெருங்கிய நண்பருமான சல்லி (Sully) கூறியதாவது. 'ஐரோப்பாவில் அடிக்கடி ஏற்படும் ரத்தக்களரியை நிரந்தரமாக தடுப்பதும், ஐரோப்பிய அரசர்களை சகோதரத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒற்றுமையாக வாழச் செய்வதும் மாபெரும் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்" என்றார். ஆனால் 1610-ல் நான்காம் ஹென்றி இறந்து விடவே இத்திட்டம் முழுமையடையவும் இல்லை. செயல்படுத்தப் படவும் இல்லை .

இதன் பிறகு ஒரு நூற்றாண்டு கழித்து 1713-ல் மீண்டும் இந்த மாதிரியான திட்டம் ஒன்று Abbe de St. Pierre என்பவரால் ஐரோப்பியக் கழகம் (European league) என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஐரோப்பியக் குழுவில் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போர்புரியும் உரிமையை விட்டு விடவேண்டும். தங்களுக்குள் எழும் பிரச்சனைகளை நிரந்தர காங்கிரஸ்' (Permanent Congress) என்ற இந்த அமைப்பின் மூலமே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு 'ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்றுபட வேண்டும்' என்ற எண்ணம் ஏற்கனவே தோன்றி யிருந்தது. அடுத்த நூற்றாண்டில், அதாவது 1815-ல் இதே அடிப்படையில் தான் ரஷ்யாவின் சார் முதலாம் அலெக்சாந்தர் புனித உடன்பாட்டைத் தோற்றுவித்தார்.

புனித உடன்பாட்டின் தோற்றம்:

ரஷ்யா சார் முதலாம் அலெக்சாந்தர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் தாராளக் கருத்துக்கள் மீது அதிக நாட்டம் கொண்டிருந்தார். தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட போலந்தில் ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்க நினைத்தார். ரஷ்யாவில் கூட ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க நினைத்தார். ஆனால் இந்த தாராளக் கருத்துக்கள் அவரிடம் ஆழமாக - வேரூன்றவில்லை. மேலோட்டமாகவே இருந்தது. 'ஐரோப்பியக் உப்பு' (European Confederation) என்ற கருத்து இவரை தவாகக் கவர்ந்து விட்டது. நெப்போலியனுக்கெதிராக படைகள் போர்புரிந்து கொண்டிருந்தபோதே சார் அலெக்சாந்தர் காந்திடம் 'ஒரு பன்னாட்டு ஒழுங்கை ஏற்படுத்த வேண்டும். பாட்டு ஒழுங்கை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு நாடும் ஒழுங்கை நிலைநாட்டவேண்டும்' என்று கூறினார்.

6.மெட்டர்னிக் சகாப்தம் (ERA OF METTERNICH-1815-1848)

1815-ல் வியன்னா மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிய ஆஸ்திரிய . நாட்டின் சான்சலர் மெட்டர்னிக் அதிலிருந்து 1848-ம் ஆண்டு வரை ரோப்பிய அரசியலில் தலைமை இடம் வகித்தார். அப்பொழுது இவருடைய ஆதிக்கமே ஐரோப்பாவில் மேலோங்கியிருந்ததால் 1815 முதல் 1848 வரை உள்ள காலத்தை மெட்டர்னிக் சகாப்தம்' என்று அழைக்கலாம்.

1773, மே 15-ல் பிறந்த மெட்டர்னிக் இளமையிலேயே அரச சேவையில் புகுந்தார். தன்னுடைய தந்தையின் இராஜதந்திர அனுபவங்களை முழுமையாகப் பெற்றார். 1801 - முதல் பெர்லின், பாரிசு, சரஸ்டின் ஆகிய நகரங்களில் ஆஸ்திரிய இராஜதந்திரப் பணியில் சர்ந்தார். தன்னுடைய அரசியல் தந்திரம், அனுபவம், திறமை இவற்றால் படிப்படியாக முன்னேறினார். இறுதியில் 1809, மே மாதம் தன்னுடைய 36-ம் வயதில் ஆஸ்திரியாவின் சான்சலாராகப் பொறுப்பேற்று 1848-ம் ஆண்டு வரை நீடித்தார். பத்தொன்பதாம் சற்றாண்டில் ஆஸ்திரியா உருவாக்கிய மாபெரும் ராஜதந்திரியே மெட்டர்னிக் ஆவார். மெட்டர்னிக்கின் கொள்கைகள்:

1. விடுதலை மற்றும் புரட்சி இயக்கங்கட்கு எதிர்ப்பு:

புரட்சி நடந்த காலத்தில் பயங்கர ஆட்சியின் மூலம் பிரான்சில் நடை பெற்ற மனிதத் தன்மையற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டபின், மெட்டர்னிக் புரட்சியின் பரம விரோதி ஆனார். பிரெஞ்சுப்புரட்சி ஒரு சாபக்கேடு' என்றும் "ஒழிக்கப்பட வேண்டிய ஏரிமலை" என்றும் "சமூக ஒழுங்கை கெடுக்கும் நச்சுப்பாம்பு' என்றும் கருதினார். எனவே தான்

விடுதலை, ஜனநாயகம் மற்றும் புரட்சிக் கருத்துக்களை ஐரோப்பாவிலிருந்தே விரட்ட எண்ணினார்.

மெட்டர்னிக்

2. பழைய பிற்போக்குக் கொள்கைகளில் விருப்பம்:

மெட்டர்னிக் பிற்போக்குக் கொள்கைகளையும், பழைய ஒழுங்கு நிலையை பாதுகாப்பதிலுமே நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். 'புரட்சியானது ஐரோப்பிய சமூக அரசியல் அமைப்பை கெடுத்து

விட்டது. எனவும், எனவே அதனைச் சரிசெய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றார். பூரண எதேச்சதிகார முடியாட்சியின் மீது நம்பிக்கை கொண்டார். அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்கம் ஒரு அரசாங்கமே அல்ல' என்றார்.

3. தேசியத் தன்மை மீது வெறுப்பு:

மெட்டர்னிக் ஐரோப்பிய மக்களிடையே தேசிய எண்ணம் வளர்வதை விரும்பவில்லை. முக்கியமாக ஆஸ்திரியாவில் தேசிய எண்ணம் பரவவிடாமல் தடுக்க நினைத்தார். இவ்வாறு விடுதலை மற்றும் தேசிய எண்ணங்களின் வளர்ச்சியை அவர் விரும்பவில்லை. மெட்டர்னிக் திட்டம் (Metternich System) -

மெட்டர்னிக் திட்டம் என்பது, பூரணமான எதேச்சதிகார பிற்போக்கு அரசுகளை அமைத்தலும், ஐரோப்பாவில் விடுதலை, புரட்சி இயக்கங்களை நசுக்குதலுமே ஆகும். இந்தத் திட்டத்தின்

அடிப்படையிலேயே இவருடைய செயல்கள் இருந்தன. பேச்சுரிமையும், பத்திரிகை சுதந்திரமும், பாராளுமன்ற ஜனநாயகமும் மெட்டர்னிக் திட்டத்தின் பரம விரோதிகள். எனவே அவற்றை ஒழிப்பதில் தீவிரமாக செயல்பட்டார் மெட்டர்னிக். சரோப்பாவில் மெட்டர்னிக் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுதல்:

1. ஆஸ்திரியா:

ஆஸ்திரியப் பேரரசில் ஜெர்மானியர்கள், மாகியர்கள், இத்தாலியர்கள், செக் ஆகிய பல்வேறு இனத்தவர்கள் காணப்பட்டனர். அவர்களிடம் தேசிய உணர்ச்சியும் அரசியல் ஒற்றுமையும் இல்லை. எனவே அமைதியின்மையும், குழப்பங்களும் காணப்பட்டது. எனவே இங்கு எதேச்சதிகார முடியாட்சியை வெற்றிகரமாக அமைக்க முடிந்தது.

கல்விக் கட்டுப்பாடு : இளைஞர்களின் சுதந்திர எண்ணங்களை ஒடுக்குவதற்கு அவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகங்கள் வித கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார். புத்தகங்கள் தணிக்கை செய்யப்பட்டன. மாணவர்களின் அரசியல் கூட்டங்கள் தடைசெய்யப்பட்டன. அரசியல் வரலாறு போன்ற பாடங்கள் பாடத்திட்டத்திலிருந்தே நீக்கப்பட்டன. -

மத்திரிக்கைத் தணிக்கை: விடுதலை எண்ணங்களும் தேசிய உணர்வுகளும் பரவாமல் இருக்க பத்திரிக்கைகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டன. அப்படி விடுதலை கருத்துக்களைப் பரப்பும் பத்திரிக்கைகள் - தடைசெய்யப்

எல்லைப் புறங்களில் பாதுகாப்பு: விடுதலைக்கொள்கைகள், புரட்சி எண்ணங்களைக் கொண்ட புத்தகங்கள், பிரதிகள் நாட்டின் உள்ளே வராமல் இருக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தார். வெளிநாட்டுப் பயணங்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. விடுதலை மற்றும் புரட்சிக் கருத்துக்களைப் பற்றிப் பேசியவர்கள் விசாரணை இன்றி சிறையிலடைக்கப்பட்டனர்.

ஆஸ்திரியப் பேரரசு தழைத்தோங்க வேண்டுமென்றால் விடுதலை, புரட்சிக் கருத்துக்களை நசுக்க வேண்டும் என்றார். எனவே, இவருடைய திட்டம் வெற்றிகரமாக ஆஸ்திரியாவில் செயல்படுத்தப்

2. ஜெர்மனி :

ஜெர்மன் கூட்டமைப்பு "மக்களின் கூட்டமைப்பாக இல்லாமல் மன்னர்களின் கூட்டமைப்பாகவே" காணப்பட்டது. விடுதலை எண்ணம்

பராசயயா மஜ. தாமிராஜ் கொண்ட மக்கள் ஏமாற்றம் நிறைந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். 1817-ம் ஆண்டு மார்ட்டின் லூதர் போப்பாண்டவரை எதிர்த்த 300வது ஆண்டு நிறைவை ஒரு விழாவாகக் கொண்டாட ஆரம்பித்தனர். அப்போது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பிற்போக்கு அரசின் கொள்கையை எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்தனர். பிற்போக்கு நூல்கள் தீயிட்டு கொளுத்தப்பட்டன.

இச்சமயத்தில் மெட்டர்னிக் தன் திட்டத்தை செயல்படுத்த முற்பட்டார். 1819-ல் 'கார்ல் ஸ்பாட்' என்ற இடத்தில் ஜெர்மானிய முக்கிய அரசியல் பிரமுகர்களின் கூட்டத்தை கூட்டி அதன் முடிவில் "கார்ல்ஸ்பாட் ஆணை" (Garlsbad Decrees)களை வெளியிட்டார். அதன்படி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் மாணவர்கள் கண்காணிக்கப்பட்டனர். அரசுக்கெதிரான புரட்சியாளர்களின் சதித்திட்டங்களைக் கண்டறிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் பறிக்கப் பட்டது. இதன் விளைவாக பிரன்ஸ்விக், சாக்ஸனி, ஹெசுஹாசல் ஆகிய ஜெர்மானியப் பகுதிகளில் புரட்சி ஒடுக்கப்பட்டது.

3. இத்தாலி :

வியன்னா மாநாட்டின் மூலம் இத்தாலியின் வடபகுதிகளில் ஆஸ்திரியாவின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியிருந்தார் மெட்டர்னிக் நேப்பிள்ஸில் முடியாட்சியை ஏற்படுத்த இரண்டாம் பெர்டினாண்டுக்கு ஆதரவு அளித்தார். அத்துடன் அவருடன் ரகசிய உடன்படிக்கை ஒன்றும் செய்து கொண்டார்.

பபை

1820-ல் நேப்பிள்ஸில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட போது ஆஸ்திரியப்படை அனுப்பப்பட்டு கிளர்ச்சி நசுக்கப்பட்டது. 1821-ல் பீட்மாண்டில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட போது அதுவும் ஒடுக்கப்பட்டது. மேலும் பார்மா, மாடனா, போப்பின் பகுதிகளிலும் புரட்சி நடவடிக்கைகள் ஒடுக்கப்பட்டன.

இதனால்தான் ஹேய்ஸ் என்பவர் "ஆஸ்திரியாவின் பிற்போக்கு தேர் இத்தாலியின் தலையையும் வாலையும் நசுக்கிப் போட்டது" என்கிறார். 4. ஸ்பெயின்:

வியன்னா ஏற்பாட்டின்படி ஏழாம் பெர்டினாண்டு ஸ்பானிய மன்னராக் கப்பட்டார். இவர் ஸ்பெயின் நாட்டில் விடுதலை இயக்கங்களை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார். விடுதலைக் கருத்துக்களைக் கொண்ட அரசியலமைப்பை ரத்து செய்தார்.

ஆனாலும் புரட்சி இயக்கம் பரவியதால், வல்லரசுகளின் உதவியை நாடினார். 1822ல் வெரொனாவில் மாநாடு கூடிய போது,

Wமட்டாக சகாபதம்

U பெட்டர்னிக் ஸ்பானியப் பிரச்சனைகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். கரு பிரெஞ்சுப் படை அனுப்பப்பட்டு கிளர்ச்சி முறியடிக்கப்பட்டது.

பழம் பெர்டினாண்டின் எதேச்சதிகாரம் நிலை நாட்டப்பட்டது.

5. பிரான்சு:

நெப்போலியனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின், பிரான்சை சுற்றி கலிமையான நாடுகளை உருவாக்க முயன்றார் மெட்டர்னிக். பிரெஞ்சுப் பாட்சியின் கருத்துக்கள் ஐரோப்பாவில் பரவாமல் தடுப்பதில் கவனமாக இருந்தார். ஆனால் முடியாட்சியை பிரெஞ்சு மக்கள் ஏற்றுக்

கொண்டதால் அதன் பின் மெட்டர்னிக் அங்கு அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை . எனவே தான் அவருக்குத் தெரியாமலேயே புரட்சி இயக்கங்கள் வளர்ந்து பின்னர் 500, ஜூலையிலும், 1848, பிப்ரவரியிலும் பிரான்ஸில் பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் புரட்சி எற்பட்டது. மெட்டர்னிக் நாட்டை விட்டே ஓடினார். இதுவே பெட்டர்னிக் திட்டத்தின் தோல்விக்கும் வழிவகுத்தது. மெட்டர்னிக் திட்டத்தின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

1) புரட்சிக் கருத்துக்களை நசுக்க முடியவில்லை :

1. புரட்சிக் கருத்துக்களை நசுக்கினார் மெட்டர்னிக். ஆனால் பாட்சிக் கருத்துக்களின் வளர்ச்சியையும், அவை பரவியதையும் தடுக்க முடியவில்லை. மெட்டர்னிக்கின் கடுமையான சட்டங்களுக்கு மத்தியில் பாட்சிக் கருத்துக்களே வெற்றியடைந்தன. 1848-ல் பிரான்ஸில் வெடித்த பாட்சி ஆஸ்திரியாவுக்கு பரவி நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போகவே பதவி விலகி இங்கிலாந்திற்கு ஓடிவிட்டார் மெட்டர்னிக். அவர்

காப்தமும் முடிந்தது.

2. இங்கிலாந்தின் எதிர்ப்பு:

பிற நாட்டு விவகாரங்களில் நேரடியாகத் தலையிடும் மெட்டர்னிக் திட்டத்தை 'இங்கிலாந்து ஆரம்பத்திலிருந்தே எதிர்த்து வந்தது. விடுதலை இயக்கங்கள் மீது பற்றுக் கொண்ட இங்கிலாந்து வெரோனா மாநாடுகளில் எதிர்த்து, பின்னர் ஐரோப்பிய கட்டமைப்பிலிருந்தே வெளியேறியது. இதனால் மெட்டர்னிக் திட்டம் தோல்வியடைந்தது.

3. தேசியத் தன்மையின் வளர்ச்சி:

ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளில் தேசியத் தன்மையின் வளர்ச்சி மெட்டர்னிக் திட்டத்திற்கு ஒரு சவாலாகவே

1830-ம் வருட ஜூலை புரட்சி

(JULY REVOLUTION, 1830) வியன்னா மாநாட்டின் ஏற்பாட்டின்படி பிரான்ஸ் நாட்டில் "18-ம் லூயி" (1814-24) பேரரசராக முடிசூட்டப்பட்டார். இவர் மிதவாத நோக்குடையவர். இவர் பிரெஞ்சுப் புரட்சியை மறக்கவில்லை. நெப்போலியனின் சீர்திருத்தங்களைப் பின்பற்றினார். பிரெஞ்சு மக்களின் ஆதரவைப் பெறும் நோக்கத்துடன் 1814 ஜூன் 4-ம் தேதி "அரசியலமைப்புச் சாசனம் " (Charter) ஒன்றை வெளியிட்டார். அதன்படி, இங்கிலாந்தில் அமைந்திருப்பதைப் போன்ற பாராளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டது. மக்களின் உரிமைகளை மதித்து "பேச்சுரிமை, மத வழிபாட்டுரிமை, பத்திரிக்கை சுதந்திரம்" ஆகிய உரிமைகளை வழங்கினார். இது மன்னரே மக்களுக்கு மனமுவந்து கொடுத்த உரிமைகள் ஆகும். ஆனாலும் அதன்பின் நடந்த பல நிகழ்ச்சிகள் 1830 - ம் வருட ஜூலைப் புரட்சி ஏற்படக் காரணமாயின. ஜூலைப் புரட்சிக்கான முக்கியக் காரணங்கள்:

1. வெண் பயங்க ரம்: (white terror):

- 18-ம் லூயி பிரெஞ்சு மக்களுக்கு 1814-ல் வழங்கிய அரசியலமைப்பு சாசனத்தை (பட்டயம்) தீவிரவாதிகள் எதிர்த்தனர். கேள் பிரான்ஸில் எதேச்சதிகாரமும், சிறப்புரிமைகளும் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்றனர். பத்திரிகை சுதந்திரம் பறிக்கப்பட வேண்டும் என்றனர். நிலங்களை இழந்த நிலசுவாந்தார்களுக்கு மீண்டும் நின்களைக் கொடுக்க வேண்டும்

என்றனர். எனவே மக்களுக்கு 18-ம் தாலி வழங்கிய பட்டயத்தை எதிர்த்தனர். வாட்டர்லூ போரில் நெப்போலியன் தோற்கடிக்கப்பட்டபின் ஏற்பட்ட குழப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாட்டில் பயங்கர நடவடிக்கைகளை ஆப்பித்தனர். இதற்கு வெண் கொட்டம் அல்லது வெள்ளை கொடூர ஆட்சி என்று பெயர். இவர்கள் மிதவாத அரச குடும்பத்தினரையும், கத்தோலிக்கர்களையும் தாக்க முற்பட்டனர். நாடெங்கிலும் கொலையும், கொள்ளையும் தாண்டவ மாடின. இந்த நிலை 1816-ம் வருடத் தேர்தல் வரை பிரான்சில் நீடித்தது.

2 முடியாட்சியை ஆதரிக்கும் பிரபுக்களின் வலிமை அதிகரித்தது:

பதினெட்டாம் லூயியின் மிதவாதக் கொள்கைகளை அரபுக்களும், சமயக் குருமார்களும் எதிர்த்தனர். அவருடைய சாதிருத்தங்களை விரும்ப வில்லை. பிரான்சில் மீண்டும் எதேச்சதிகார சடியாட்சியை அமைக்கவும், இழந்த தங்கள் உரிமைகளையும், அது கைகளையும் மீண்டும் பெறவும் நினைத்தனர். புதிய பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பெற்ற இவர்கள் உயர்குடியாளர் ஆட்சியை அமைக்க திட்டமிட்டனர். மேலும் ஐரோப்பிய அரசியலில் பெட்டர்னிக் வழியே பிரான்சும் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பிரான்ஸ் நால்வர் உடன்பாட்டில் சேர்ந்தது. பின் அது ஐவர் உடன்பாடானது.

2. பிரெஞ்சு மன்னர் பத்தாம் சார்லஸ் (Charlex X) 1824-30:

1824-ல் 18-லூயி இறந்ததும் அவருடைய சகோதரர் கவுண்ட் சாட்டாய்' பத்தாம் சார்லஸ் என்ற பெயரில் பிரெஞ்சு மன்னரானார். இ-ஒரு பிற்போக்குவாதி. இவர்தான் ஜூலை புரட்சிக்கு முக்கிய காரணம். இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பிரபுக்களும் குருமார்களும், --- லூயி வழங்கிய தாராள சீர்திருத்தங்களை அகற்றவும், எதேச்சதிகாரத்தை நிலைநாட்டவும் முயன்றனர். ஆனால் மக்கள் மனதில் ---சியின் வடுக்கள் ஆழமாகப் பதிந்திருந்ததால், பத்தாம் சார்லஸின் விர போக்குக் கொள்கைகளை ஏற்க மறுத்து, பின்னர் புரட்சியின் மூலம் தாக்கி எறிந்தனர்.

4. "வில்லெல்" மந்திரி சபை (Villette Ministry):

- 1821-ல் வில்லெல் தலைமையில் புதிய மந்திரி சபை அமைக்கப் பட்டது. அப்போது முடியாட்சியைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அரசாங்கத்தில் ஆதிக்கம் கொண்டிருந்தனர். பிற்போக்கு கொள்கை கொண்டவில்லெல் மந்திரிசபை 1827 வரை நீடித்தது. அப்போது பத்திரிக்கைத் தணிக்கை முறை அமுல் படுத்தப்பட்டது. மக்களது உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. மேலும் வில்லெலின் நடவடிக்கைகளால் தொழிலதிபர்கள் ஆத்திரம் அடைந்தனர். நடுத்தரக் குடும்பத்தினர் இன்னலுற்றனர். எனவே இவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். புதிய தேர்தலுக்கு உத்தரவு இடப்பட்டது.

5. மார்டிக்னாக் மந்திரிசபை (Martignac Ministry):

அதன்பின் நடைபெற்ற தேர்தலில் மிதவாதிகள் பெரும்பான்மை பெற்று மார்டிக்னாக் தலைமையில் புதிய மந்திரிசபை அமைத்தனர். இது 1829 வரை நீடித்தது. இந்த அமைச்சரவை எடுத்த நடவடிக்கைகளையும், இயற்றிய சட்டங்களையும் அரசர் எதிர்த்தார். எனவே மார்டிக்னாக் பதவி விலக்கப்பட்டார். புதிய தேர்தலுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. 6. போலிக்னாக் மந்திரிசபை (Polignac Ministry):

முடியாட்சியை ஆதரித்த போலிக்னாக் என்ற பிற்போக்குவாதியின் தலைமையில் புதிய மந்திரிசபை அமைக்கப்பட்டது. இவர் பாராளுமன்றத்தின் எதிரி. எதேச்சதிகார ஆட்சியில்

வழக்கமாகத் தோன்றும் தீமைகள் மீண்டும் தலைதூக்கின. மக்கள் புரட்சியின் போது தாங்கள் அடைந்த உரிமைகளை இழந்து விடுவோமோ என்று பயந்தனர். 7. பத்தாம் சார்லஸின் ஆணவமும் அவர் இயற்றிய அவசரச் சட்டமும்:

நாட்டில் கொந்தளிப்பு அதிகமானதால் போலிக்னாக் மந்திரி சபை கலைக்கப்பட்டது. பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகள் சபைக்கு புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் மிதவாதிகளே பெரும்பான்மை பெற்றனர். எனவே போலிக்னாக்கின் தூண்டுதலின் பேரில் 1830, ஜூலை 25-ம் தேதி மூன்று அவசர அடக்குமுறை ஆணைகளை வெளியிட்டார் பத்தாம் சார்லஸ். அதற்கு செயின்ட் கிளெளடு (St. Cloud) ஆணைகள்" என்று பெயர் அதன்படி. .

a) பிரதிநிதிகள் சபை கலைக்கப்பட்டு, புதிய தேர்தல் நடத்த உத்தரவிடப்பட்டது.

b) மக்களின் வாக்குரிமை குறைக்கப்பட்டது. c) பத்திரிக்கை சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது.

பத்தாம் சார்லஸின் இந்த ஆணைகள் மக்களுக்கு 18-ம் அபியினால் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளின் அப்பட்டமான மீறுதல் ஆகும். எனவே 1830, ஜூலை 28-ல் புதன்கிழமை பாரிசு நகர மக்கள் கிளர்ச்சியில் டுபட்டனர். புரட்சித்தலைவர் லபாயட்டின் (Lafayette) தலைமையில் - arel de ville என்ற இடத்தில் ஒரு தற்காலிக அரசு அமைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள், முன்னாள் போர் வீரர்கள் மற்றும் மன்னரின் படைவீரர்கள் மக்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டனர். சுமார் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற தெருச்சண்டைகளிலும், குழப்பங்களிலும் 300 பேருக்கு மேல் பாண்டனர். பயந்து போன பத்தாம் சார்லஸ் நாட்டை விட்டே ஓடினார். பிரதிநிதிகள் சபை ஜூலை 13-ல் ஆர்லியன்ஸ் வம்சத்தைச் சேர்ந்த லூயி பிலிப்" (Louis Philippe) என்பவரை "பிரெஞ்சு மக்களின் மன்னராகத்" தேர்ந்தெடுத்தது. அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்கம் பிரான்சில் அமைக்கப்பட்டது.

1830 ஜூலைப் புரட்சியின் முக்கியத்துவம் (விளைவுகள்)

1. அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடியாட்சி பிரான்சில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மக்களுக்கு மீண்டும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டது. செயின்ட்கிளெளடு ' ஆணைகள் ரத்து செய்யப்பட்டன.
2. மெட்டர்னிக் ஒழித்துக்கட்ட நினைத்த தேசியம், விடுதலை எண்ணம் ஆகியவை உறுதியுடன் நிலை நாட்டப்பட்டன.
3. வியன்னா மாநாடு ஒரு போலிக் கட்டிடம் என்பதனை இப்புரட்சி நிரூபித்தது. பெல்ஜியம் சுதந்திரம் அடைந்தது. ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளில் கிளர்ச்சி பேட்டது. அது தேசியத்திற்குக் கிடைத்த பெரிய வெற்றியாகும்.
4. மக்களாட்சி முறை வலுப்பெற இப்புரட்சி உதவியது.
5. புரட்சி இயக்கங்களுக்கு பிரான்சும் இங்கிலாந்தும் ஆதரவு காட்டியதால், தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் தடையின்றி வளர்ச்சியடைந்தன.
6. இப்புரட்சி மெட்டர்னிக் திட்டத்திற்கு' கிடைத்த ஒரு பெரிய தோல்வியாகும்.
7. இப்புரட்சியின் விளைவாக இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றச் திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.
8. மக்களின் ஆளுமை' அங்கீகரிக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப் பட்டன.

1848-ம் வருட பிப்ரவரிப் புரட்சி

(FEBRUARY REVOLUTION,1848) 1830-ம் வருட ஜூலைப் புரட்சிக்குப் பின்னர் 'லூயி பிலிப் பிரெஞ்சு அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். இவருடைய ஆட்சி "ஜூலை முடியரசு " என்று அமைக்கப்படுகிறது. இவர் தன்னை "குடிமக்களின் மன்னராக" (citizen king) அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார். முடியாட்சியின் அடையாளச் சின்னங்களான கிரீடம், செங்கோல் ஆகியவைகளைத் தூக்கி எறிந்தார். முற்போக்குக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி சில நடவடிக்கை களை மேற்கொண்டார். லூயி பிலிப் வயது, சொத்து தகுதிகளைக் குறைத்து வாக்காளர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தினார். ஆனாலும் கடைசி வரை அவரால் மக்கள் விருப்பப்படி நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாட்டில் மக்களின் எதிர்ப்பு நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வந்து இறுதியில் புரட்சி ஏற்பட்டது. லூயிபிலிப் நாட்டைவிட்டு ஓடினார். பிரான்ஸ் இரண்டாம் முறையாக 'குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. 1848 பிப்ரவரிப் புரட்சிக்கான காரணங்கள்:

1. கட்சிகளின் எதிர்ப்பு :

லூயி பிலிப்பிற்கு எதிராக பல கட்சிகள் குரல் எழுப்பின. "லெஜிடமிஸ்ட்" (Legitimists) கட்சியினர், 'பூர்போன்' பரம்பரையே நாட்டை ஆள வேண்டும் என்று நினைத்தனர். 'போனபார்ட் கட்சியினர்' (Bonapartists) நெப்போலியன் காலத்திய அரசு புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைத்தனர். குடியரசுக் கட்சியினர் (Republicans) முதலில் லூயி பிலிப்பை ஆதரித்தாலும், மேலும் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படாததால் அடிக்கடி கலவரம் செய்தனர். இவ்வாறு மக்களிடம் ஒற்றுமை யின்மையும், மனக்கசப்பும், உள்ளக் குமுறலும் ஏற்பட்டது.

2. தொழிலாளர்களிடையே காணப்பட்ட அதிருப்தி:

தொழற்புரட்சியின் விளைவாக, நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகியது. ஆனால் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்கள் அதிகரித்தன, வேலையில்லா பிரச்சனை குறைந்த ஊதியம், தொழிற்சங்க உரிமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் போராடினர். அவர்களின் நன்மைக்காக இதுவரை யாரும் புரட்சி செய்யவில்லை . அவர்கள் நலன்களில் அக்கரைப்படவும் இல்லை. எனவே புதிய சோசலிசக் கொள்கைகள் உருவானது.

1. சோஷலிச இயக்கத்தின் வளர்ச்சி:

தொழிலாளர்களின் நலன் பேணும் 'சோஷலிஸ்ட் கட்சி ' உதயமானது. தொழில்களின் அமைப்பு, தொழிலாளி முதலாளி உறவு, திய சமுதாயம் ஆகிய கருத்துக்கள் ஆழமாக விவாதிக்கப்பட்டன. இதனால் "சோஷலிச இயக்கம் ஆரம்பமானது. சோஷலிச இடக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர்களில் செயின்ட் சைமன், ராபர்ட் ஓவன், லூயி பிளாங் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் ஆவர்.

- செயின்ட்

சைமன் (St. Simon) 1760-1826:

இவருடைய கருத்துக்கள் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. செயல்திறன் மிக்க மனிதனால் சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்த முடியும். ஏழைகளும், பணக்காரர்களும் ஒன்றுபட்டு உழைத்தால் சமுதாயம் முன்னேறும். தொழிற்சாலைகளை

சே ஏற்று நடத்தவேண்டும். உழைப்புக் கேற்ற ஊதியம் வேண்டும்" போன்ற தன் கருத்துக்களை வெளியிட்டார். Labour according to capacity

a reward according to services' என்ற முறையில்தான் தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்றார். இதனால் ஒரு புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டது.

ராபர்ட் ஓவன்: (1171-1858)

'பிரிட்டிஷ் சோசலிச இயக்கத்தின் தந்தை' எனப்படும் ராபர்ட் ஓவன் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் முறையை ஆதரித்தார். இவ்வாறு கூட்டுறவு இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்டார். இவருடைய கருத்துக்கள்

ரேஞ்சு தொழிலாளர்களிடையே பிரபலமாகியது.

லூயி பிளாங் (Louis Blanc):

லூயி பிளாங் சோசலிச இயக்கத்திற்கு ஓர் திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுத்துக் கொடுத்தார். தன்னுடைய தொழிலாளர்களின் கிராமப்பு' என்ற நூலில் "ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வேலை செய்யும் உரிமை இருக்கிறது; அந்த உரிமையைக் கொடுப்பதும், பாதுகாப்பதும் அ சங்கத்தின் கடமையாகும்" என்று குறிப்பிட்டார்.

'அரசாங்கமே முதலீடு செய்து தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து, சதில் தொழிலாளர்களின் நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தி லாபத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளலாம்" என்றும் கூறினார்.

TU4

-பராசாயா ஜே. தாமராஜ இக்கருத்துக்கள் பிரெஞ்சு தொழிலாளரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவும், உரிமைகளைப் பெறவும் போராடினார் லூயி பிளாங்.

4. ஹைசாட் (Guizot):

இவர் 1840-ல் முதல் அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் அரசனுக்கு ஆலோசகராகவும் செயல்பட்டார். இவர் பதவி ஏற்ற பிறகு தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சிகள் ஒடுக்கப்பட்டன. பழைய சட்டங்கட்கும் சபைகட்கும் உயிரூட்டினார். நாட்டின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இவர் கவலைப்படவில்லை.

நாட்டில் சட்டமன்ற சீர்திருத்தமும், தேர்தல் முறையிலும், வாக்குரிமையிலும் சீர்திருத்தங்கள் கேட்டு 1848-ம் வருட துவக்கத்தில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் கிளர்ச்சிகளை அதிகப்படுத்தும் அளவிற்கு ஹைசாட் ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றினார். "மக்களின் குறைபாடுகள் கண்மூடித்தனமானவை. அவர்கள் கேட்கும் அரசியல் மாற்றங்கள் மாறுபட்ட மனப்பான்மை கொண்டு எழுந்தவை" என்று பேசினார். இதனால் நாட்டின் எல்லாக் கட்சிகளும் அரசுக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்தன. 3.

சீர்திருத்த விருந்தும், பிப்ரவரிப் புரட்சியும் (Reform Banquets): ,

ஹைசாட்டின் பேச்சிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவும், ஜனநாயக ரீதியிலான அரசு அமைய வேண்டு மென்றும், வாக்குரிமை விரிவுபடுத்தப்படவும், நாடெங்கிலும் 'சீர்திருத்த விருந்துக்கு தையரசும், அவரின் ஆதரவாளர்களும் ஏற்பாடு செய்தனர்.

இத்தகைய கூட்டம் ஒன்று பாரிசு நகரில் 1848 பிப்ரவரி 22-ம் தேதி நடக்க இருந்தது. ஆனால் இக்கூட்டத்தை அரசு தடை செய்தது. எனவே கோபமடைந்த பொதுமக்கள் ஹைசாட்டை பதவி விலக்கக் கோரினர். ஹைசாட் மானிகை முன்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். அப்போது பாதுகாப்புப் படையினர் சுட்டதில் 23 பேர் கொல்லப்பட்டனர்

1. ஆஸ்திரியாவில் புரட்சி :

பிப்ரவரிப் புரட்சி முதலில் ஆஸ்திரியாவில் எதிரொலித்தது. ஏற்கனவே ஆஸ்திரியாவில் மெட்டானிக்கின் அடக்கு முறைக்கு எதிராக நாட்டின் பல பகுதிகளில் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று வந்தன. இப்போது பிப்ரவரிப் புரட்சியின் தூண்டுதலால் பொஹிமியா, செக்கோஸ்லோவாகியா, ஹங்கேரி ஆகிய பகுதிகளில் புதிய அரசியலமைப்பை படுத்த மக்கள் பொங்கி எழுந்தனர்.

தொழிலாளர்களும் மாணவர்களும் புரட்சியாளர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். மெட்டர்னிக்கினால் புரட்சியை அடக்க அனுப்பப்பட்ட படை மக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டது. நிலைமையை சமாளிக்க முடியாத பெட்டர்னிக் நாட்டை விட்டு ஓடினார். அத்துடன் 'மெட்டர்னிக் சகாப்தமும்' முடிந்தது.

பின்னர் பேரரசர் முதலாம் பெர்டினாண்டு, பொஹிமியாவிலும் அங்கேரியிலும் புரட்சி இயக்கங்களை நசுக்கினார். ஆனாலும் சிறுபான்மை இனத்தவர்க்கு சில உரிமைகளும் நாட்டில் சில பாதிருத்தங்களும் கொண்டுவரப்பட்டன.

-ஜெர்மனியில் புரட்சி:

1848- பிப்ரவரி, புரட்சியின் விளைவாக ஜெர்மானிய சிற்றரசுகளிலும் புரட்சி இயக்கம் பரவியது. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறவும், புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கவும், ஜெர்மானிய ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தவும் புரட்சியாளர்கள் கோரிக்கை

வந்தனர்.

மூன்றாம் நெப்போலியன் (Napoleon III-1848-1870)

1848-ம் வருடப் பிப்ரவரிப் புரட்சிக்குப் பின்னர் பிரான்ஸ் ஒரு குடியரசு நாடாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. தற்காலிக அரசாங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்த புதிய குடியரசிற்கு அரசியலமைப்பு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. அதன்படி 1848 டிசம்பர் 19-ம் தேதி தேர்தல் நடந்தது. அதில் புகழ்பெற்ற நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் சகோதரரும் ஹாலந்து நாட்டின் மன்னராக நியமிக்கப்பட்ட வருமான லூயி போனபார்ட்டின் புதல்வரான லூயி நெப்போலியன் பெருவாரியான வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார். பின்னர் 1852-ல் தன்னை மூன்றாம் நெப்போலியன் என்ற பெயருடன் பேரரசராக மாற்றிக் கொண்டார். அப்போது இவர் ஐரோப்பாவில் மிக அதிக வலிமை பெற்ற அதிகாரம் உடையவராக விளங்கினார். 1870-ம் ஆண்டு வரை பிரான்ஸை ஆண்ட , மூன்றாம் நெப்போலியனின் ஆட்சியில் வெற்றியும் தோல்வியும் மாறி மாறி காணப்பட்டன. 1870-ல் மூன்றாம் நெப்போலியன் வீழ்ச்சியடைந்தார்.

மூன்றாம் நெப்போலியன்

புதிய அசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதன்படி, a) பிரான்ஸ் நாட்டின் குடியரசுத் தலைவர் நான்கு ஆண்டு காலத்திற்கு மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

b) புதிய சட்டமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவானது. இதன் அடிப்படையில் 1848 டிசம்பர் 19-ம் தேதி தேர்தல் நடைபெற்றது. குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் தளபதி கெவக்நாக் (General Cavagnac) போட்டியிட்டார். நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் =கோதரன் மகனும், அப்போது நெப்போலியன் குடும்பத்தில் மூத்த பிரதிநிதியாக இருந்தவருமான லூயி நெப்போலியனும் போட்டியிட்டார்.

குடியரசுத் தலைவராக லூயி நெப்போலியன்:

தேர்தலில் லூயி நெப்போலியனுக்கு ஆதரவான முறையில் இவர் பெயரே உயர்ந்ததாக இருந்தது. தனது பெரியப்பா மாவீரன் நெப்போலியனைப் போல பிரான்ஸ் நாட்டின் பெருமையை உயர்த்துவார் என்று மக்கள் நம்பினர். அத்துடன் லூயி நெப்போலியன் பலதரப்பட்ட . மக்களுக்கும் பல்வேறு வாக்குறுதிகளை வாரி வழங்கியிருந்தார். எனவே பிரெஞ்சு மக்கள் நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் பெருமையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு லூயி நெப்போலியனுக்கு ஓட்டுப் போட்டுவிட்டனர். இவருக்கு ஐந்தரை மில்லியன் ஓட்டுக்கள் கிடைத்தன. மற்ற எல்லா வேட்பாளர்கட்கும் சேர்த்து இரண்டு மில்லியன் ஓட்டுக்கள் கூட கிடைக்கவில்லை.

பிரெஞ்சுப் பேரரசராக லூயி நெப்போலியன் :

குடியரசுத் தலைவராக இருந்த லூயி நெப்போலியன் விரைவிலேயே பேரரசரானார். நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில்

அரசியல் விரோதிகளை நாடு கடத்தினார்.

மூன்றாம் நெப்போலியனின் உள்நாட்டுக் கொள்கை:

மூன்றாம் நெப்போலியன் ஒரு சிறந்த ராஜதந்திரி. தான் பேரரசர் ஆவதற்குக் காரணம் நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் சகோதரன் மகன் என்ற தகுதி மட்டுமே இருந்ததுதான் என்பதனை நன்றாகவே உணர்ந்திருந்தார். மேலும் மக்கள் தன்னிடம் விருவிருப்பான ஆட்சியையும் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றும் உணர்ந்தார். எனவேதான் எதேச்சதிகாரமாக நடந்து கொண்டாலும், மக்களின் நன்மைக்காகவும், பிரான்ஸ் நாட்டின் புகழுக்காகவும், துணிச்சல் மிக்க, வெற்றி தரக்கூடிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றினார்.

புதிய அரசியலமைப்பு:

மூன்றாம் நெப்போலியனால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பில் மன்னரின் அதிகாரமே மேலோங்கி இருந்தது. சட்டமன்றத்திற்கு உண்மையான அதிகாரம் இல்லை. மந்திரிகளை அரே நியமித்தார். அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்ட அரசாங்கம் போலத் தோன்றினாலும் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அரசரின் கையிலேயே இருந்தது. ஆனால் மக்கள் கண்டனக் குரல் எழுப்பவே 1860-க்குப் பிறகு அயலமைப்பில் தாராளப் போக்குடைய மாற்றங்களைச் செய்தார்.

- கிறிஸ்தவ சபைகட்குச் சலுகை :

மூன்றாம் நெப்போலியன் அரசாங்கத்திற்கும் மதத்திற்கும் தொடர்பு உண்டாக்க விரும்பினார். கத்தோலிக்கத் திருச்சபைகள்

குவிக்கப்பட்டன. பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் அரசாங்கப் பள்ளிகளின் மீது திருச்சபையின் ஆதிக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

2 தொழில் வளர்ச்சி:

தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு மூன்றாம் நெப்போலியன் ஆதரவு அளித்தார். தொழில் அபிவிருத்திக்காக குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வழங்கவும் தவணை முறையில் திருப்பிச் செலுத்தப்படவும் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. - தொழிலாளர்கட்கு வசதி :

தொழிலாளர்களின் நலன் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டது. வயோதிக காலத்திலும் விபத்தின்போதும் தொழிலாளர்கட்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. அவர்களுக்காக தொழிலாளர் மருத்துவமனைகள் அமைக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டது. முதலாளி - தொழிலாளி பிரச்சினையைத் தீர்க்க சமரசக் கழகம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்கள் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

5. விவசாயம், வாணிபம் :

நாட்டில் விவசாயத்தையும் வாணிபத்தையும் பெருக்க மூன்றாம் நெப்போலியன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். விவசாயிகட்குக் கடன் வழங்கும் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டன. பாரிசிலும் வேறுசில மாகாணங்களிலும் நில வங்கிகள் அமைக்கப்பட்டன.

6. போக்குவரத்து:

மூன்றாம் நெப்போலியன் காலத்தில் பிரான்சில் போக்குவரத்து வசதி அதிகரிக்கப்பட்டது. துறைமுகங்கள் விரிவாக்கப்பட்டன. புதிய கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டது. இரயில் பாதைகள் விரிவுபடுத்தப் பட்டன. இதனால் தொழில் நகரங்கட்கு மூலப்பொருட்கள் வேகமாகவும் எளிதாகவும் கொண்டு செல்ல வசதி ஏற்பட்டது. தபால், தந்தி துறையும் வளர்ச்சியடைந்தது.

7. பாரிசு நகரத்தின் வளர்ச்சி :

பாரிசு நகரில் புதுமை அம்சங்கள் கொண்ட, கலைத்திறனுடன் கூடிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. சுகாதார வசதிகள் அதிகப்படுத்தப் பட்டது. நகரமே புதுமைக் கோலம் பெற்றது. ஐரோப்பாவிலேயே அழகுமிக்க நகரம் என்ற பெயர் பெற்றது. பாரிசு ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்தது.

மூன்றாம் நெப்போலியனின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை: நோக்கங்கள் :

1. நெப்போலியன் போனபார்ட்டைப் போல புகழடையவும், அவர் அடைந்த உன்னதமான நிலையைத் தானும் அடையவும் விருப்பம் கொண்டார். அவர் விட்டுச் சென்ற அரும்பணிகளைத் தொடர்வதும், பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பெரும் லட்சியங்களை அடைவதுமே தன் நோக்கம் என்றார் மூன்றாம் நெப்போலியன்.

2. பிரான்சு நாட்டிலும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட தேசிய உணர்ச்சியை மதிக்கவும் அதன் வெற்றிக்காக உழைக்கவும் விரும்பினார்.

3. வியன்னா மாநாட்டின் ஏற்பாடுகளை உடைத்து அதனைத் தோல்வியடையச் செய்ய நினைத்தார்.

1. கிருமியப் போர் (1854-56):

துருக்கியின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பாலஸ்தீனத்திலுள்ள கிறிஸ்தவப் புண்ணியஸ்தலங்களைப் பாதுகாப்பது குறித்து துருக்கிக்கும் ரஷ்யாவிற்கு விடையே எழுந்த பிரச்சனையில் மூன்றாம் நெப்போலியன் தலையிட்டார். இந்த விவகாரத்தில் ரஷ்யாவின் தலையீட்டை வெறுத்தார். காரணம் இதனால் ரஷ்யாவின் செல்வாக்கும், பலமும் வளரக்கூடும் என்று பயந்தார். மேலும் இதில் தலையிடுவதன் மூலம் பிரான்சிலுள்ள கத்தோலிக்கர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறலாம் என்றும், நெப்போலியன் போனபார்ட் ரஷ்யாவில் அடைந்த தோல்விக்கு வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நினைத்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வீரம் பொருந்திய இராணுவச் செயலைச் செய்வதின் மூலம் தனது அதிகாரம் புகழடையும் என்ற எண்ணத்துடன் கிருமியப் போரில் கலந்து கொண்டார்.

ரஷ்யா கப்பற்படை ஒன்றை அனுப்பி வாலாச்சியா மோல்டேவியா ஆகிய துருக்கியப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றியதுடன் போர் ஆரம்பித்தது. துருக்கிக்கு ஆதரவாக இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் தங்கள் படையை அனுப்பின. இதனால் போரில் ரஷ்யா தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1856-மார்ச் 3-ம் தேதி மூன்றாம் நெப்போலியன் தலைமையில் பாரிசில் அமைதி மாநாடு 'கூட்டப்பட்டது

2. மூன்றாம் நெப்போலியனும் இத்தாலிய இணைவும்:

1858, ஜூலையில் இத்தாலிய இணைவிற்குப் பாடுபட்ட கவுண்ட்கலூருடன் மறைவானதும் புகழ் பெற்றதுமான பிளாம்பியர்ஸ் சந்திப்பை மேற்கொண்டார். அந்த சந்திப்பின் போது மத்திய, வட இத்தாலியிலிருந்து ஆஸ்திரியரை விரட்ட இரண்டு லட்சம் வீரர்களைக் கொண்ட படையை அனுப்பி உதவி செய்வதாகவும் அதற்குப் பதிலாக நைஸ், செவாய் ஆகிய பகுதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதாகவும் கலூருடன் பிளாம்பியர்ஸ் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.

3. குடியேற்றங்களை அமைத்தல் :

1863-ல் கம்போடியா பிரெஞ்சுக் குடியேற்றம் ஆனது. மேலும் சீனாவுக்குப் பிரெஞ்சுத் துருப்புக்களை அனுப்பி அங்கு வியாபார மத உரிமைகளை வே-ல் டீன்ஸ்டின் (Tienstin) உடன்படிக்கைப்படி பெற்றார்.

4. மூன்றாம் நெப்போலியனும், போலந்துப் புரட்சியும்:

1863-ல் போலந்தில் ரஷ்ய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து மக்கள் பெரும் - புரட்சி செய்தனர். தங்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு புரட்சிக்காரர்கள் நெப்போலியனைக் கேட்டுக்கொண்டனர். போலந்தில் கத்தோலிக்க பக்களே அதிகம் என்பதால் முதலில் புரட்சிக்காரர்கட்கு உதவி செய்ய நினைத்தார். ஆனால் அப்படி உதவினால் ரஷ்யா, ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா ஆகிய நாடுகளுடன் போர் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடலாம் என்று பயந்தார். எனவே போலந்துப் புரட்சியாளர்கட்கு ஆதரவாக சார் இரண்டாம் அலெக்ஸாந்தருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதுடன் நிறுத்திக் கொண்டார். போலந்துப் புரட்சியாளர்கள் ரஷ்யாவில் கொடூரமாக நசுக்கப்பட்டனர். போலந்துக்குப் பரிவு காட்டியதால் ரஷ்யாவின் வெறுப்பையும் கோழைத்தனமாக இவர் நடந்து கொண்டதால் பிரெஞ்சுக்

கத்தோலிக்கர்களின் வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

5. மெக்ஸிகோ விவகாரத்தில் தலையீடு:

1863-ல் ஒரு பிரெஞ்சுப் படையை மெக்ஸிகோவிற்கு அனுப்பி சந்நாட்டைக் கைப்பற்றினார் மூன்றாம் நெப்போலியன். மெக்ஸிகோ அதிபர் 'பெனிட்டோஜ்வாரஸ்' நாட்டைவிட்டே ஓடினார். மெக்ஸிகோ

ஒரு குடியரசு நாடாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆஸ்திரியப் பேரரசரின் சகோதரரான 'மாக்ஸிமிலியன்' என்பவரை மெக்ஸிகோவின் பேரரசராக்கினார் மூன்றாம் நெப்போலியன். ஆனால் இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டை மெக்ஸிகோ மக்கள் சிறிதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே புதிய அரசை எதிர்த்துப் போராட ஆரம்பித்தனர். கொரில்லாப் போர் முறையால் பிரெஞ்சுப் படைகள் அல்லப்பட்டன.

6. பிராங்கோ பிரஷ்யப் போரும் நெப்போலியனின் வீழ்ச்சியும்;

ஐரோப்பாவில் பிரஷ்யாவின் வலிமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. புரட்டஸ்தாந்து நாடான பிரஷ்யா வலிமையடைந்தால் தங்கள் நாட்டிற்கு ஆபத்து என்று பிரெஞ்சு கத்தோலிக்க மக்கள் பயந்தனர். ஜெர்மானியக் கூட்டமைப்பிலிருந்த பிரான்ஸின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பகுதிகளைப் பெற பிரஷ்யா முயற்சித்தது. இச்சூழ்நிலையில் தனது தோல்விகளைத் திசைதிருப்ப ஒரு - போர் அவசியம் என்பதனை மூன்றாம் நெப்போலியன் உணர்ந்தார். போரில் வெற்றி பெறுவது வாயிலாக வீழ்ச்சியடைந்து வரும் தனது அதிகாரத்தை நிலையான அடிப்படையில் நிலை நிறுத்தலாம் என மூன்றாம் நெப்போலியன் எண்ணினார்.

இச்சூழ்நிலையில் ஸ்பானிய அரியணை குறித்து பிரஷ்யாவிற்கும் பிரான்சிற்குமிடையே பகைமை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக போர் ஏற்பட்டது. (ஜெர்மானிய இணைவில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது) போரில் பிரெஞ்சுப்படைகள் 'செடான் போர்க்களத்தில் பிரஷ்யப் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. 1870, செப்டம்பர் 1-ம் தேதி பதினேழாயிரம் வீரர்களை இழந்தபின் 1,04,000 வீரர்களுடன் மூன்றாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யப் படைகளிடம் சரணடைந்தார்.